

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

—♦♦♦♦—
PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.
—♦♦♦♦—

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goëttlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensione (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Müntzellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sæetbeerus quidam sua Gruppiiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis parcas esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266 — 271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura : I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκρίονεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκρίοεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has : v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermanus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomerica* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico- rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκῦθε	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδὸν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·		ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀπραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουκλήγατόν·	βουκλήγ',δν	v. 529. Διήχον, ἡδὲ	Διήχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, πόν	θ',δν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῖσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ὅστι γενέθλης·	θεῖσιν Ἐκπάγλως, ἡ σείο θεουδέος ὅστι γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσσι	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δύσαν	δύσxn
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτισιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦκαχε	ἦκαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἴνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπαί
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφαάνθη	ἐξεφαάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένος
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῃ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἤ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελεί με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνί	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεγερούς τε
v. 61. ὄφελον, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῃ	παρραμένῃ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμωνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀνάχηςας	ἀπάφηςας
v. 165. ἐν	ἐνί	v. 526. ὁ	δγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, δτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. δν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἄπαν· οἱ	πάν· τοῖ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. εὐ πνείοντες	εὐπνείοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὖθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμωνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προπερεστέρα	προπερεστέρα (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἤδετα	ἔλδετα (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὡς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡδ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευσ	v. 265. ἐν	ἐνί
v. 618. οὗτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 668. ὦϊξε	ῥῖξε	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλασε
v. 49. ἥκαχε	ἥκαφες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετριμμένα	αἶψα τετριμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἔτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευσ εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαιδόν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἐκθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνί
v. 190. ἀρήγοιτε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι·
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαί	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,	Ἰδομένηα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. αὖτε	ἔσσε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχαίεσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Alac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθι· fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήπτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκα	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδης
v. 240. οὐτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὐτιδανόν	v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. δρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡέ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βὰ τότε
v. 399. ἐπει	δοι	v. 526. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦκαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡέ
v. 435. ὑποπτύσσουσι	ὑποπτύσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδηνος	ἀίδηνος
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χέλον	δόλον	v. 592.	in uucis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισκόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδίαθεν	ἐδίαθη	v. 38. πόνου	γούου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἐβρέεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὗτοι εἰ ἄλλος	οὗτοι εἰ σκολιάς
v. 563. θεῖην,	θεῖαν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	παρινηήσαντο	v. 186. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὐνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὐνεκ'	εἰνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἐσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἔλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	βὰ	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	εἰσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἀψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆναισθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-πάραιθε τανύσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν ἐτ' κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XI, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐκετέρπετο
v. 584. δῖον,	δαῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ βρα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν ἐπὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐπὶ εἶναι	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 653. ἀρ	ἀρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ Δίος ἑμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν Δίος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν ἐπὶ ἱκέσθαι,	ἐπὶ ἱκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἤρουντ'	εἰρουντ'
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 157. ἀκρονόχων	ἀκρον ὄδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρασκε αἶαν.	ἔδρασκε γαῖαν.	v. 519. εἰπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρώας ἐπὶ ἄλλους	Τρωσὶν ἐπὶ ἄλλον (1)	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαύσσοντας·	λαοῦ ἐπαύσσοντας·	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔξεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι ἐπὶ κάκεινῳ	κεν ἐπὶ καὶ κείνῳ
v. 377. ἀρα	ἀραρ	v. 54. ὦμοις	ὦμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἰαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσαι	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἀχα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀχαλῆς ξυλόχοιο Πύρ	λέην ξυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας ἐπὶ ἐπαι	παντ' ἐπὶ ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἱάλον, εὐγλώχινι	Ὑἱάλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτόν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείριτι
v. 83. ὀλέσση·	ὀλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ ἐοῦσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἀρ'	γάρ
v. 114. παρανήε	παρενήε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπὶ ἴησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηται,
v. 132. μή	μήγῃ	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σκαίρου-	καὶ βρά μιν ἀσκαίρου-
v. 134. ἔγχεῖ	ἔγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπάρχετο·	ὑπάρχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορί	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιοτο,	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥρα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμμενε	ἐπὶ μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsus ad hunc versum : « ἐτύνοντο, fortasse εἰνέοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔσεισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsus : « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρπετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse :

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν· ἐταίρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsus voluit μένει σκαίρουσαν vel μένει ἀσκαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
v. 277.	νόσφ, καὶ	νόσφ τε καὶ		v. 99.	κάρτεος	θάροτος	
v. 309.	μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα		v. 103.	ἡ Διδός	ἐκ Διδός	
v. 357.	ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·		v. 106.	γένος ἀμφιλιποῦσα,	Ἰδος αἰπὺ λιποῦσα	
v. 379.	προπάρειθεν	τοπάρειθεν		v. 111.	ἐνδοθι	ἀγχόθι	
v. 398.	με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον		v. 124.	ἐς	ἀν'	
v. 405.	ἔδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα		v. 127.	δαύοντο	δαύοντ' ἐκ	
v. 406.	οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα		v. 135.	δαρυόεντι	δαρυόεντι	
	εἰ τόσσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'		v. 164.	ἐπὶ	ποτὶ	
v. 408.	κείνη	κείνον		v. 176.	ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε	
v. 409 et 410.	ἡδὲ	αἱ δὲ		v. 186.	οὔδεος	οὔρεος	
v. 413.	κώκυον,	κώκυς,		v. 188.	περὶ	ἀμφ'	
v. 428.	ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε		v. 198.	ἐν	ἐκ	
v. 431.	ἡώς·	αἰών·		v. 209.	ἡμέας	ὑμέας	
v. 435.	εὐπέπλους	εὐπέπλους		v. 212.	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	
v. 459.	μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.			εἰ ἀμμιν	ὑμμιν	
v. 465.	βοήσατο	γῆσατο		v. 220.	νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,	
L. XI. v. 6.	ἡδὲ	οἱ δὲ		v. 221.	τι	κα	
v. 9.	ἱκελοι	εἰκελοι		v. 236.	μῖνεντε	μῖνεν	
v. 23.	δῆ	δῖ'		v. 257.	τοὶ	ποῦ	
v. 25.	ἀνίη	ἀνίης		v. 258.	πολέμου	πολέμοιο	
v. 56.	ἐς δορί	δορί		v. 260.	αὐ	αὐθ'	
v. 59.	ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο		v. 275.	Νέστωρ	Νέστορ	
v. 63.	αἰνόν	αἰνοῦ		v. 277.	τις	τοὶ	
v. 66.	ἐπὶ	τότε		v. 284.	μῖν	τόν	
v. 103.	τῷ	τοῦ		v. 301.	δ' ὅπ' Ἀρηί	κεν ὅπ' Ἀραι	
v. 123.	ὑπαὶ	ὑπὸ		v. 313.	οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε	
v. 136.	βοῆς	βοῆς		v. 315.	δ' ὁ	δὲ	
v. 161.	δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο		v. 323.	Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος	
v. 173.	ἔσσυμένως	ἔσσυμένους		v. 331.	ἡ μὲν	ἡμὲν	
v. 194.	λείπεν εἰ κραταιήν	λείπεν εἰ κραιμαστήν,		v. 333.	αὐ	αὐ	
v. 195.	ἐμπεφυῖαν εἰ ἐγγνάμποισι χα- λινούς,	ἐκπεφυῖαν ἐγγνάμποιιο χαλινού,		v. 343.	ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας	
v. 208.	οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον		v. 394.	γινώναι	γινώμεναι	
v. 209.	τύφῃ ὑπαὶ	τύφην ὑπὸ		v. 410.	εἶδεν	εἶδεται	
v. 219.	ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'		v. 414.	θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'	
v. 249.	ἀπροτίσπον ὀμίχλην·	ἀπροτίσπος ὀμίχλη·		v. 430.	περιστενάχουσι	περιστενάχοντο	
v. 251.	ἔλιντο	ἔλιντο		v. 445.	τῷ	τοὶ	
v. 284.	ἐπ'	ἄρ'		v. 453.	κικλήσκουσιν,	ἐπικαλίσουσιν,	
v. 286.	μετ'	μέγ'		v. 461.	ἔξαν	ἔξαν	
v. 324.	ἀόττεον.	ἀόττεον.		v. 467.	ἐνθα	ἐν δὲ	
v. 360.	ἐντύνοντο	ἐντύνοντο		v. 476.	δε	δγ'	
v. 361.	μῆν—ἀρμη.	μῆν—ἀρμη.		v. 484.	καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ	
v. 365.	τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων		v. 488.	ἀφραδίῃ	ἐν κραιδίῃ (2)	
v. 367.	ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι		v. 495.	λυγρόν	λυγρῷ	
v. 372.	βελέμονες,	βοεῖαι,		v. 496.	ἐπὶ	περὶ	
v. 379.	ὁρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'		v. 515.	ἀγλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀγλὺς ἀμφοκαλύψε	
v. 432.	πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)		v. 528.	ἦεν,	αἶεν,	
v. 450.	ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο		v. 544.	ἀρα	ἅμα	
v. 472.	συνηλοῖετο	συνηλοῖετο		v. 545.	χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'	
v. 495.	καὶ	σὺν		v. 559.	ποῦ	γάρ	
L. XII. v. 30.	πάντα	πάντες		v. 564.	οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σφίσι	
v. 31.	ἐν κλισίης	ἐς κλισίας		v. 580.	οὔρεσι καγχαλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα	
v. 43.	ἅμα	ἀνά		v. 383.	ἀχνημένη	ἔσσομένη	
v. 53.	οὐ γάρ	οὐχί		v. 585.	φόνου· εἰ σφίσι	φόνου· εἰ μέγα	
v. 55-56.	ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν		L. XIII. v. 4.	περὶ	παρά	
v. 65.	σφιν	σφίσι		v. 19.	φρένα	ορένας	
v. 76.	πολλὰ	πάντα		v. 36.	ἀτρεκέως	ἀτρεκέως	
				v. 42.	ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέβη στανίδων	
				v. 54.	ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ	
				v. 68.	ἀτρομοι	ἀδρομοι	
				v. 70.	ἀνταχοι	αὐταχοι	
				v. 73.	ἐπιβρίσσοι	ἐπιβρίσωσι	

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ὅσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰκόλοι αἰνὰ. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἰδέξαι'
v. 368. ἄρ ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ ἐβελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδ' ἦ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπέπται'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δημηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐν
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μὴ ἦ
σε ἰδέξαι'
ἄρα μελλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρίπισεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπται'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδέος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχυομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἤλειθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηθ'·
v. 214 et 241. ἐπτεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλίζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόφμαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχύμεν
ἀμ'
βλεφάρων ἐλείθετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηέξηθ'·
ἐπτεπλον
ἐκχυσον
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάρων ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typhothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἀντὶ γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίῳ succurreret.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἔρισθενέος Κρονίωνος·
5 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροῖα Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κακαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχιαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖν, χρυσεόισι πεδίοις ἐμβεδαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰσχεύειραν,
15 ἠδὲ Ποσειδάω γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
[Ἡῶ τ' Ἥλιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαίαν τε Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἰδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὕμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
ὄφρα δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
35 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦνται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὑμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος βέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅτι λειριόεσση
σκιδναμένη· ἤχη δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδολῶν πρῶτον κλείουσιν αἰοδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatæ, velatæ ære multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pædis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionem,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fuit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalē vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἥδ' καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεαὶ λήγουσι τ' αἰοιδῆς,
 ὅσων φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὕμνευσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόσπιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνθαυτὸς ἦν, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,
 60 ἡ δ' ἔτεκ' ἑννέα κόρας δμῶφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἱμερος οἴκι' ἔχουσιν.]
 65 ἐν θαλήρῃ ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσας ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσας ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὅτι καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὕμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς δ' ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰδὸν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἑννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ' ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπάσῃν.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοῖοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμῇσσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐσιδῶσι διότρεφῶν βασιλῆων,
 τῶ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερὴν χεῖρυσιν ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος βρεῖ μελιχρὰ· οἱ δὲ νύ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν δρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεικὸς ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοὶς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιπάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρῳ θεὸν ὥς ἱλάσκονται
 αἰδοῖ μελιχρῇ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι·
 οἶά τε Μουσῶν ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκ ἡβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔασιν ἐπὶ γῆνι καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὀλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος βρεῖ αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοιδῶς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine celebrare,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolerentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos incolentes :
 Novem filiæ magno e Jove prognatæ :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honorarunt Jovis filiæ magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populi
 læsis in foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάων θεράπων κλειᾶ προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.]
 Εἰπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἷδαμι θύων,
 110 ἄστρον τε λαμπετόν τε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 ὥς τ' ἀφενος δάσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἥδ' ἐκ τῶν ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστ' Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νυφόντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυδείης,
 120 ἥδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε χυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναΐλους,
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσήεντα.
 Ἦδ' ἐκ ἀτρυγέτου πέλαγος τέκεν, οἷδαμι θύον,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃς ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνθεῖσα τέχ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θείην τε Πείην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τούς δ' ἐκ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδωσαν τεύξαν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μῶνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφείων
 145 κυκλωτερῆς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ.]
 Ἰσχὺς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
 ἀπλητοὶ, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit: cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
 stentium,] qui tellure prognati sunt et cœlo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutritivus pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti sint
 et flumina et pontus immensus, aestu furens,
 astraque fulgentia et cœlum latum superne:
 et qui ex his nati sunt Dii, datores honorum,
 utque opes diviserint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multivarium tenuerint Olym-
 pum: hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebricosa in-recessu terræ spatiosæ:
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati sunt:
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
 Cœlum stellatum, ut ipsam totam circumtegit,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontum, absque amore suavi: sed deinde
 Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Cœumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Themineque Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 ævissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti:]
 roburque ac vires et variæ-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Cœlo prognati sunt
 tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpebant
 inaccessible, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἰσχύς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλην ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθαλοῦ, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πεῖθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶδην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶα μήσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγγετο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτῆς μύθοισι προσήδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμείρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμυσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 ὅσαι γὰρ βαθάμιγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσαι,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γίνατ' Ἐρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἃς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήσας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἀμ' πέλαγος πούλῳ χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόδος ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήρῃσι ζαθέοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περιβόητον ἔκτε Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεᾷ, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο βαδινούσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεᾶν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομνηδέα, ὅτι μνηδῶν ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὰς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μειλιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Caelus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam:] Mater, ego hoc certe in-me-recipient peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Caelus: circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumflumam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita-fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλήσιν καλέεσκεν
 παῖδας ναικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα βέβαι
 210 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [van
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μελαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φῶλον Ὀνεί-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή. [ρων·
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπών.
 [Καὶ Μόρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέπουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώσωσι κακὴν ὅπιν, ὅστις δμάρτη.]
 Τίχτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἑρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόνετα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν·
 αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρῃον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶν
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡϊκόμοιο,
 κούρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε, Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρώεσσα,
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἑρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ βοδόπηχυς,
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
 Ἴπποθόῃ τε ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόῃ βοδόπηχυς,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 βεῖα πρηνέει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 255 Κυμῶ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῇ καὶ Ποντοπόρῃα,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνῃ τε, φυτὴν τ' ἐρατὴν καὶ εἶδος ἄμωμος,
 260 καὶ Ψαμάθῃ, χερύεσσα δέμας, δίκη τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes manus protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
 mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Erumnam dolore-plenam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclutum Oceanum
 aurea pulchra curae sunt, ferentesque arbores fructum :
 et Parcas et fatales Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 et quae hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deae vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa est et
 Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Caedesque Proeliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
 que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 laedit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn,] Terrae commistus, et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem prognatae sunt peramabiles filiae Dearum
 Ponto in infructuoso, et e-Doride pulchra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymothoe, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
 Nesaeaque et Actaea et Protomedia,
 Doris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoeque amabilis et Hipponoe roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedia,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculcata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρεΐταιο θύγατρα
 ἠγάγετ' Ἡλέκτρην· ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν,
 ἡϋκόμους θ' Ἄρπυϊας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἶ ρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται
 ὠκεΐης πετερυγέσσιν· μεταχρόνιοι γὰρ ἱαλλον.
 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς παλίας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι,
 Περφρδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἐν Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθηνιώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μῆτι παραλέξατο Κυανοχαΐτης
 ἐν μαλακῇ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰρινοῖσι.

280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φιλῆσι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βρῆντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τριχάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακλεΐη
 290 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὅρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτιώνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.

295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἰοικόδ
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆτι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρηνον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον δοῖν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕδριστήν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὼν
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Ἀΐδew κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκονταχάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὅδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thanmas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 pernicipibus alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpressa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et-ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tripicitem Geryonem,
 mistus Calliroe filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntha in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coercebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit pernicioſa scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακληΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιὸν λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶδε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φῖξ ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὀρθρῳ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τελέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἥδ' Ἀπέσαντος
 ἀλλὰ ἐς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληΐης.
 Κητῷ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γαίνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινθέντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελῷον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειόν τε καὶ Ἑρμον, εὐρβρείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Αἰδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνόν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σχάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρὶς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυιά τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατὴ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσός τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκῆϊς τε, φυλὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀχάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεστώ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆϊς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ψυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφειων προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 365 αἱ ῥα πολυσπερέες γαίαν καὶ βάνθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] trucemque magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita; unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconia.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-affliciebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti:
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchris-fluum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoenta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraëque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ-sunt,
 majores-nata filiarum. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι Ἰασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι.

Θεὸν δ' Ἥλιόν τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδμηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεάων
 Πέρσῃ θ', ὃς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἥως ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰφροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστρα τε λαμπετόντα, τὰτ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὀκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖ-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκτα γείνατο τέχνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὀκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ δτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀποβράσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἔστιν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σοφίοισιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα εὐδὸς μεταναίετας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·

405 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ

Λητώ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελιχον αἰεὶ,

ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

[μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης

410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλησθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἔστι μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν δτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κιχλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βρεῖα μάλ', ἧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat perititia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatiorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,

sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se proveecturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Coeli perjucundum venit ad torum ;
 grvida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]
 Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem grvida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ δλβον δπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.]
 Ὅσοι γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδὲ τ' ἀπηύρα
 δσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνγενής, ἦσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει ὅν κ' ἐθέλησιν·
 ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως δπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἀέθλον
 ρεῖα φέρει χαιρών τε τοκαῦσιν κῦδος δπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηιδίως δ' ἀγρὴν κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληῖδ' ἀέξειν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων δίων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάζει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνγενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖν δ' ὑποδυθεῖσα Κρόνῳ τέκε φάιδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθυμόν τ' Ἀΐδην, δς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικτύπον Ἐννοσιγαῖον,
 Ζῆνά τε μητιόεντᾶ, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔχοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ὄλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἰόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῖων
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δι' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρός ἐοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Coeloque prognati-sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per-vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita-est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta-est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita-est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari :]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto-est atque eum juvat :
 inque concione inter-homines eminet, quem voluerit :
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut-praebeat et laudem porrigat :
 inque iudicio reges apud venerandos sedet :
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto-est atque eos juvat.
 Qui-vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit :
 et his qui caeruleum mare tractu-difficile exercent :
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam inclyta Dea dedit copiosam ;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum ;
 armenta-que-boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos-reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata-est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est : hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a-Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immitte cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Coelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistendi), Jovis magni per consilia :
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat : Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraeque et Coelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φθιη μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναι τε.
 [Ἐνθα μιν ἔκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὕληντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
 τὸν τόθ' ἑλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 490 λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε, βίη καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἤϋξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένῳ δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 495 ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοισι ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Αὖσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὐς ὀησε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν·
 οἳ οἱ ἀπειμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεῦθει·
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον ἡδὲ Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἑρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
 εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκοπέδεσσι Προμηθεά ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίων' ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem auscultaunt atque mo-
 rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnam: hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegeo in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
 dit] Coeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi:
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis: inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum:
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
 Coeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia:
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur; antea vero immanis Terra ea occultaverat:
 quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus:
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero coelum latum sustinet dura ex necessitate,
 finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis: at haec hepar
 comedebat immortale; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἔλυστο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθη χόλου δν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλᾷς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 535 Καὶ γὰρ δὲ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 ἐν βινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἔλκευ ὑποπότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 550 γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνώησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ ταλέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνέλιετο λευκὸν ἄλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἴδεν ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὁστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδὼς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ εἰδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀχαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀχαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἔκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾷς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοῦς, περέθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆεις,
 580 ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab ægitudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovet eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 anicæna, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά τετεύχματο, θαῦμα ιδέσθαι,
κνώδαλ', ὅς' ἡπειρος πολλά τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν δ' γε πόλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήεσσιν. [λή,])
585 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
590 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότε' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
595 κηφῆνας βόσκεισι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·
αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
[ἡμάτιαι] σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμύνονται·
600 ὥς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑψιδρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
605 χῆτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βίотου ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χρησται· ᾧ δ' αὐτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερίζει
610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἐχὼν ἀλλαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνῆκεστον κακὸν ἐστίν.
Ὡς οὐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάχητα Προμηθεὺς
615 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Ὁβριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
ἡνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἀλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
625 ὅς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἀρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
ὅς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνω εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa cœlata-erant, mira visu,
belluæ, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatæ.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illæque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnæ] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt :
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum : alterum autem præbuit malum pro bono :
qui nuptias fugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit : qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
quamvis multiscium (exsistentem), magnum vinculum coer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem : collocavit autem eos sub terram latam :
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
usque valde, mœrentes, corde magnum luctum habentes ;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum :
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas :
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum :
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concubens ;

635 αἶ' ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέπειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅρ' εἰπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα.
 Ὑμῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεςσιν ἐναντίοι ἐν δαί' λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος αἴψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτῆρ' δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἄψορρόν δ' ἐξαῦτις, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δῆϊότητι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕμνιν·
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μᾶλλον ἢ τ' ἠτοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θηλείαι τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνου ἐξεγέγοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤχε φώωδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαί' λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἑκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περὶαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωγμοῖο βολάων τε κρατερῶων·
 ὥς ὅρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ὅρ' ἐτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νυ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλῆγντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; aequaliter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis praebeuit congruentia omnia,
 nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
 [omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
 Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,]
 jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terraeque et Caeli inclityi liberi,
 ut dicam quae me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem
 victoriae et imperii gratia pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas
 ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi,
 memores amicitiae placidae, quam multa perpassi
 ad lucem redieritis, molesto a vinculo,
 nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius :
 venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi
 scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis,
 tua providentia e caligine tenebrosa
 venimus, Saturni filii rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio
 vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu,
 pugnantes cum-Titanibus in acribus praeliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores honorum,
 sermone audito : bellumque cupiebat animus
 magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant
 omnes, feminaeque et mares, die illo,
 [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,]
 quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem,
 acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa,
 rupes ingentes validis in manibus gestantes
 [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges]
 alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 utrique; horrende vero insonuit pontus immensus,
 terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero coelum latum
 quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus
 ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis
 ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor,
 immodici tumultus ictuumque fortium :
 ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum
 adhortantium : at illi congrediebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam
 ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βῆιν· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὺν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρυγέτος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα διαν ἱκάνεν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πῖλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσί τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιοι, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀτλητος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμνιναι,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχην δριμύειαν ἐγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γῆς τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυνέρας, κατὰ δ' ἐσχίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἐδήσαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νῦξ
 τριστοιχεῖ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ῥίξαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γῆς, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμοι
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἄργαλε, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλίων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et coelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto prouentis.
 Tantis fragor erat Deorum certamine confluentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum coelum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 coelitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebricosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et coeli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔσθηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πᾶσι ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἐσθῆως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἣ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
755 [ἣ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἣ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὁλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδέι.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσινιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἥτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίσιον ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὀππότ' ἑρὶς καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ, πολυνύμνον ὕδαρ,
φυγρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
ἣ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
795 κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellæ
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscuræ domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet cælum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
æreum : hæc quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utraq; domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Hæc quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscuræ domus habent,
Somnus et Mors, graves Diï : neque unquam cos
Sol lucidus intuetur radiis,
cælum scandens, nec cælitus descendens.

Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, alieneum vero ei pectus
crudelē in præcordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclitas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad cælum firmatæ-sunt.

Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fi-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quæ e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.

Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers-integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
 εἰραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἦσι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξεΐης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἄργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμαραεὶ τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,
 ἀστεμφῆς, ῥίξῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρίσμαράγιοι Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γῆης· Βριαρέων γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὦμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὄφρῳσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖν ὅπ' εἶσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαῦρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκοτά, θαύματ' ἀκούσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ροίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὕπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 845 [πρηστῆρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θύε δ' ἄρ' ἀμρ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordīne omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidaeque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titans e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 860 τρέσσει Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσει,
 Τυτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶ ἐόντες,
 [ἀσέβητου κελεύειο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 865 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμπιοι ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἦριπε γυιωθεὶς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 870 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδῶνης, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα·
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὧς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλάμῃς, ἥ δὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 875 [οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὧς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀπαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωέος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 880 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστει Ζεφυροῦ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μᾶψ αὖραι ἐπιπνέουσιν θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 885 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶσι, διασιδῶσσί τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 890 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τυτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 δὴ βα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 895 ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἀλοχὸν θέτο Μῆτιν,
 πλεῖστα θεῶν εἰδοῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθῆνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 900 αἰμυλοῖσι λόγοισιν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδὺν
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 905 πρώτην μὲν κόρυην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
 910 ὥς οἱ συμφράσσαιο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutiens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mæstus in Tartarum vastum.

Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaue, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubeant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαυῖαν,
αἷτ' ἔργ' ὠρεούσι καταβητοῖσι βροτοῖσι·
Μοῖρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθὴ τε Ἀλάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
Τρεῖς δέοι Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινὴν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴθετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκισσονται.
Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἧ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεὺς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοδῆς.
Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἡμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανώων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εὐλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυγώνην,
πότνια, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα
γείνατο, καὶ ζαμένησθε καὶ ἤρισεν ὧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανώων.
930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἔρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρῃ
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινοὺς, οἳτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόνετι σὺν Ἄρῃ πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβῆσα.
940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλείην
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
945 Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆις,
ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονοέοντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
955 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceanii filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliamque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.
Ceterum hic Cereris multorum-altrix ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.
Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.
Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnia.
Heben autem Alcmenæ pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανὶνὴ
Περσὴς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
960 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
Ἡ δὲ νῦ οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότῃ
γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοί τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
965 Νῦν δὲ θεῶν φῶλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ῥασαὶ δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖνθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοὶ ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο, διὰ θεῶν,
970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νειῶ ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἑσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἰνῷ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
Αὐτόνοῖν θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
980 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῇ, τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακλεΐῃ
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ἑαθεῖς ἐνὶ νηοῖς
νηοκόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα διόν.

Κούρην δ' Αἰήτησιν διωτρεφέας βασιλῆας
Αἰσονίδης βουλῇσιν θεῶν αἰεγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτῳ, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελὶς καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὥκειν ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
1000 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσῳ ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλῳ δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε διὰ θεῶν
1005 Αἰαχοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque et Ætētem regem.

Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
filiam Oceani, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
[insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
Jasio heroi mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoēnque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Ætæ a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Ætā, peractis luctuosis certaminibus,
quæ multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patrator.
His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens pædis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

- Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἑϋστέφανος Κυθέρεια
 Ἀγχίση ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑλῆεσσης.
 Κίρκη δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,
 γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
 Ἀγρίον ἥδ' Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
 Νausίθοον δ' Ὀδυσσῆϊ Καλυψῶ διὰ θεάων
 γείνατο Νausινόον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 [Ἀὔται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῶλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

- Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷα προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύωνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανεάων
 τοῖον ἀθ' ὁδὸν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὡς οὐπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἥ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν Ἰφι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσσε φερεσσακέας Καδμείους.
 Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυώνης,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν δ' ὅπιζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακῶν πνείοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάρμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιῶν λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφεισῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμερίων φιλότῃτος εὐζώνιοιο γυναικὸς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τόθε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
 Ἐνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρυώνης
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὰς ἥρας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο θνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἵεναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβῆμεναι εὐνῇ·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νόσου ὑπ' ἀργαλέης ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάνας γείνατο παῖδε,
 50 οὐκ ἐβ' ὁμὰ φρονέοντες· κασιγνήτω γε μὲν ἦστην·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Formaque proceritateque : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam *ab* aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam *ille* ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam cædem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis validoque combussisset igne vicus
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Bæotii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsores generaret. *
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitu pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακληΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεΐ Κρονίῳ,
 αὐτὰρ Ἴφικλῇ λαοσσόῳ Ἀμφιτρώϊνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάρυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμπαράδιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύνος ἁμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἑρακληΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἦρωσ ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοῖς Ὀλυμπον ἔχουσιν
 80 ἦλτεν Ἀμφιτρώϊν, στ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρώνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἔκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 85 ἥ δ' οἴκῃ ἐσθ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἥ ἀλόχῳ· τάχα δ' αἴμιες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σὸς τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὥχετο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἥπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω·
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινιχόμεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοι,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβέλεταο ἀνιχτός·
 ἦ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclutis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnæ vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.

Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus : -

Ἦθει', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρους Ἐννοσίγαιος,
105 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει βύεται τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρωε ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύναι.
Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅπποτ' ἐμελλε
τοπρῶτον στονόνοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
130 καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν δίστοι
ρίγῃλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες, αὐτὰρ ὀπισθεν
μόρφῃοιο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι.
135 Ἐβλετο δ' ὁμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθοπι χαλκῷ·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥτ' εἰρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γέ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδὲ τις αὐτὸ
140 οὗτ' ἐβρῆξε βαλὼν οὗτ' ἐθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἦν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν, χρυσῷ τε φασινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλήλαντο.
* Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦν φόβος οὔτι φατειὸς,
145 ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
150 ὅτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἴσω
αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴη.
Ἐν δὲ Προτώξϊς τε Παλιώξϊς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἦν φόβος, οὔτι φατειὸς,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
currus committentes, Martisque nostrumque,
decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
fugitutum duos filios inculpati Alcidae,
qui jam ei prope sunt, cupientes belli
praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
quoquoersum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit;
deinde etiam thoracem pectori induit
pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
primum luctuosa aggressurus certamina.

Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrimis ma-
debant :] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
nigræ aquilæ contectæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco aere :
capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
et electro lucidus erat, auroque fulgido
splendens; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
retro oculis igne lucentibus spectans :

hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
positis,] sævis, inaccessis; supra terribilem autem frontem
sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.

Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
cum intro] ipsorum; ossa autem eorum, circum pelle putre-
facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.

In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
effabilis, [Vid. præfat.]

155 ἐν δ' Ὅμαδος τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήκει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφνοειδὲν αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῇσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 ὅτινες ἀντιβῆν πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ δόδωντων μὲν καναχὴ πέλεν εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουςι,
 κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συὼν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἄμφι δὲ κάπροι
 δοιοὶ, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραζ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναι τε σύες χαροποὶ τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθῶων αἰχμητῶων
 Καινέα τ' ἄμφι ἀνακτα Δρύαντά τε Πειριθόον τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιον τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέοντο
 185 ἄμφι μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖον τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσει ζωοὶ περ ἐόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικᾶεις, ὥσει ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δῖφρῳ ἐπεμβεδαῶς παρὰ δὲ Δεῖμόος τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλῃ ὥσει τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεὴ φόρμιγγι θεῶν δ' ἔδος ἀγνός· Ὀλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεράνωτο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμακτέοιο θαλάσσης
 κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.

In eo Contentio Turbaque furebant, in eo pernicio Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illaesum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] saevum intuens clamoribusque vociferans.

In eo autem serpentum capita saevorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quae perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat.] Amphitryoniades: haec autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuae saevae dra-
 conibus,] (qui erant) caerulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillae.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in terram: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.

Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Caeumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalarumque Prolochumque
 Mopsiumque Ampyciden, Titaesium, prolem Martis,
 Theseumque Aegiden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.

In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insistens: juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.

In eo autem Jovis filia praedatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 aegidemque circum humeros: ingrediebatur autem praelium
 saevum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonae filius
 aurea lyra: Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensae fusae-erant]
 immortalium in certamine: Deae autem incipiebant cantum
 Musae Pierides, acute canentibus similes.

In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένῳ ἱκελος· πολλοὶ γὰρ μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἱκελοῖ· δοιοὶ δ' ἀναφυσίωντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δαναῆς τέκος, ἱππότης Περσεύς,
 οὔτ' ἄρ' ἐπιφαύειν σάκεος ποσὶν οὔθ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυΐης
 220 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δ' ὁ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτάτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίθισις θεε, θαῦμα ιδέσθαι,
 225 ἀργυρῇ· θύσανοι δὲ κατηρωρύντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἄπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 ἰέμεναι μαπείειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
 δοῦν ἀπρωρύντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῶν
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκῶν, ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδυῖότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἄπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔιντο
 αἷμα μέλαν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀΐδοςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόνθ'. Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασxon ὀπίσσω,
 ἅψ δ' ὀμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
 Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σπινέφιστασαν· ἡ μὲν ὑψήσσω
 Ἄτροπος οὔτι πέλεν μαγὰλῃ θεός, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτῃ τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant multos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomæ Danaës filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 æreis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatissimis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Dææ nigræ candidis crepantes dentibus,
 torvæ terribilesque, cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστῆκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὔσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν βινῶν μύζαι βέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραζ'· ἡ δ' ἀπληστων σεσαρυῖα
 εἰστῆκει, πολλῇ δὲ κόνης κατενήνοθεν ὦμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν·
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἦγοντ' ἄνδρ' ἑταῖρα, πολλὸς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαῖαι τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιοι· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἔσαν αὐδῇ
 ἔξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχημῶ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιοι· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαῖαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλῃος
 νῦθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξεῖσι κορυμβόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλωήη,
 οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοῦς καὶ μελανὰς βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνε προῖ,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἵππηες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκείας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναὶ μέγ' αὐτῶν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτον βέεν Ὀκεανὸς πληθοντι ἑοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνείχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] ungues vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero ungues manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrata urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum consensu currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, incluta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, incluta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπουν, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὐ διὰ βουλάς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 330 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 πάλLEN ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππεύου θόρε δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 κοῦφα βιβιάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δίφρου ἐπεμθεβᾶως ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 335 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοὶ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 340 Ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 345 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ·
 ἄψ δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἔστιν
 οὐθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεᾶων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 350 ἑσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 355 Τοὶ δ' ἄμυδις προγέγοντ' ἱελοὶ πυρὶ ἢ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἵπποδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἥχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 360 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ διζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἢ δὲ κελεύθου
 εἴχε παρὲξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύων
 ἐς Κηῦκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 365 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῇ
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 370 ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἡρέισατο γαίῃ,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
 375 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ.
 Ἐνθα κε δὲ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :
 Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatissimis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :
 Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi.
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
 Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιτειθόμενος ἐγέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
 370 Δῆ τὸτ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαίαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἦνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 375 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλὰ δὲ δρυὲς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγαιοὶ τε τανύβριοι βήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 βίμψα κυλινδομένων, εἰως πεδίονδ' ἀφίκωνται,
 ὥς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαγον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐὼν μεγαθαρσείῃ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείθεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι εἴκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ Ἰκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέου θόρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἄρχεται, ὥτε πόσις καὶ βρωῖσις θῆλυς ἐέρση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῷος χέει αὐδὴν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροὰ Σεῖριος ἄζει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὁμφακες αἰόλλονται,
 400 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' αἶμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχηςθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἀλλῇ,
 410 χώρου αἰδρις ἐὼν, οἱ δ' ἀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὲς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irrudentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Antheaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccet :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem;)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.][Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gralia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cycnus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perripuit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλίδατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ
 ὥς ἔριπ'· ἀμπὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλαχάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκιῶν δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐςάντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔστη Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρῆῳνος ὀρούση,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλινδεται, ἥ δέ τε ἡγῆ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέικεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 τόσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστας' ἐμείο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληεῖη,
 κακτάμεναι μεμαῶς καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὁρμήν ἔτραπ' ὀρεζαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρον γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτας' ἐπικρατέως διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νωμῆσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάεβαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτρόχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος
 Κύνων συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσαντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὥκωπόδεσσι. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Ὀλύμπον τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύνων δ' αὖ Κηφύξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :

sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 aere.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irrui ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :

Mars, inhibe animos fortes et manus invictas.

Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.

Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.

Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irrui contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscudit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit ineam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et ꝑ terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero in magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertébantur : mox autem exinde *ad urbem* Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit in Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἤδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἡγαίρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθώδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, *eum* vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖουσαι·
ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
ρητοὶ τ' ἀβήτητοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκhti.

5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθὶ ἰδὼν αἰῶν τε, δίκη δ' ἴθυε θέμιστας.

10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἦν Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσεις νοήσας,
ἣ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ἐπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τὴν δ' ἐτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννῇ,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἦδε βροτοῖσι.

25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεις θυμῷ,
μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νεῖκε· ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔδοντα.

30 Ὡρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
φῶτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ῥαῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.

Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλεις
κτῆμας· ἐπ' ἀλλοτρίοις σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται

35 ὥδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισται.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.

40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῖσι παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλᾶχῃ τε καὶ ἀσφοδελῷ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιο,
ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔδοντα·

45 αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

OPERA ET DIES.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.

Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
facileque præclarum minuit et obscurum auget,
facileque corrigit pravum et superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.

Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.

Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.

Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.

Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.

In alium enim quispiam intuens opere vacans
divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
domumque bene instituere: æmulatur enim vicinum vicinus,
ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone-in animo:
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).

Tempus enim raro litiumque est forique,
cuicumque non victus domi in-annum repositus-est,
tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac tixam moveas
de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vica
licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.

Nam jam quidem patrimonium divisimus, allaque multa
rapiens auferebas, valde adulans reges
donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.

Facile enim vel uno die acquisivisses,
ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
statim gubernaculum quidem super fumo ponerēs,
opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἔσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντί πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὃ ττι τάχιστα
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσήν Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργεϊφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπιθόντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυῆις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήγχε
 75 ὦραι καλλιχομοὶ στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 ὅττι θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἑπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἑπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζητὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἔξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὃ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεςσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρῆχτοις δόμοισιν
 ἐνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλῃται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubecogus Jupiter :

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere : et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas : indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis : cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva : circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam Horae pulcricomae coronarunt floribus vernis : [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis ; ac nomen imposuit Deorum praeco ; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epimetheus cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset,] dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illaso domicilio intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit : prius enim injecit operculum dolii, aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare : morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἔχειτο μητίετα Ζεὺς.
106 [Οὕτως οὐτὶ πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εἴ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]
† Χρῦσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δὲ οὐρανῷ ἐμβασιλευεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ διζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλήσει κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θνήσκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἀφθονόν· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἦσυχαι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]
(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμόνες εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἐσθλοὶ, ἐπιγόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἡέρα ἑσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
† Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσῆφ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
130 Ἄλλ' ἑκάτῳ μὲν παῖς ἔτα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ἐπ' ἂν ἡβήσειε καὶ ἡβης μέτρον ἔκοιτο,
παυριδίον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγε' ἔχοντες
ἀφραδίης ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμῶς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χαλούμενος, οὕνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπεῶν ἔχουσιν.
140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δαῖτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν
† Ζεὺς δὲ κατῆρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέφ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἐμελε στονόνοντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σίτον
ἥσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀππτοὶ
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
(150) χάλκῳ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὕπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
155 εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' εἴλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuas :
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et aerumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem daemones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti ubique oberrantes per terram,
opum-dalores : et hoc munus regum obtinebant.
Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.
Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] aeneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant aenea quidem arma, aeneæ vero etiam domus ;
aërique operabantur : nigrum enim non erat ferrum.
Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (exsistentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (155) † Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτίς ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(160) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἡϋκόμοιο.
(165) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἥθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τῆλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρίς ἔτεος θάλλοντα φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα.
† Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσσονται καμάτου καὶ διζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοχρόταφοι τελέθωσιν.
(180) Οὐδέ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδέ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σγέλτιοι, οὐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἶγα
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτῆρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἄρειονα φῶτα
μύθοισι σχολίοις ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος διαρτῆσει, στυγερῶν τε.

- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροά καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσιν αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων δόνυχεσσι μεμαρπύς·
205 ἢ δ' ἐλεὼν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμψ' δόνυχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἄρειον·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virorum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulchricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justī,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur invisio-vultu.

Et tum jam ad coelum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniæ varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

- τῇ δ' εἷς ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοδὸν ἐοῦσαν·
 δειπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ μεθίσω.
 210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
 (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἰρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
 Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλει·
 ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 215 ρηϊδίως φερέμεν δύνатаι, βαρύτερ δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 (215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
 ἐς τέλος ἐξελοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκῃσιν.
 220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι
 δωροφάγοι, σχολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.]
 (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἡθεα λαῶν,
 ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 ὅτε μιν ἐξελάσῃσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 (225) τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 230 οὐδέ ποτ' ἰθυόεισιν μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 (230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὸν βίον, οὔρεσι δὲ δρυὶς
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 235 τίχτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 θαλλοῦσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νῆων
 (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζειδωρος ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 240 Πολλάκι καὶ ζῦμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
 ξτις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται. [ῥα,
 (240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναῖκες τίχτουςιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
 245 Ζηνὸς φραδοςμύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἡ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἡ θγε τεῖχος,
 (245) ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνονται αὐτῶν.
 Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκῃσι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 (250) Τρεῖς γὰρ μῦριοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 (255) κυδρὴ τ' αἰδοίῃ τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάπτῃ σχολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 [ὄημος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

hacibis, qua te equidem ducam, licet cantatricem (existentem) :] cenam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus contendere;] victoriaque privatur, præterque contumelias dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove : injuria enim etiam mala misero est homini ; nec quidem dives facile ferre potest, gravaturque ab ea, illapsus damnis : via vero aliter perveniendi melior ad justa : justitia autem injuriam superat ad finem progressa : passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiæ tumultus est tractæ, quo viri duxerint donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Hæc vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum, aerem induta, malum hominibus adferens, qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant recta, neque quidquam prætergrediuntur justum, his floret urbs, populi que florent in ipsa : pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis molestum bellum decernit late-cernens Jupiter, neque umquam justos inter homines fames versatur, neque damnum : in-conviviis autem cura-partis operibus fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-montibus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero apes :] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt : pariunt vero mulieres similes liberos parentibus : florent autem bonis perpetuo : neque in navibus iter-faciunt ; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera, iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit, quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius, famem simul et pestem : intereunt vero populi ; neque mulieres pariunt ; minuuntur autem familiæ, Jovis consiliis Olympii : interdum vero etiam aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum, aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi hanc vindictam : prope enim inter homines versantes immortales observant, quotquot pravis judiciis se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes. Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice immortales Jovis custodes mortalium hominum : hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera, aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent.

Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens, statim apud Jovem patrem considens Saturnium, refert hominum injustam mentem, ut luat populus peccata regum, qui perniciose meditantur

(280) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σχολιῶς ἐνέποντες.]
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
δωροφάγοι, σχολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

285 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
ἥ δὲ κακὴ βουλή τῷ βουλευσάντι κακίστη.

(285) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
καὶ νυ τὰδ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐ λήθει
οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.

270 Νῦν δὴ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον

(270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
[ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.]

Ἦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
(275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη

280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύσπα Ζεύς·

(280) δς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπιόρχον ὁμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀσπῆ,
τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λείλειπται·
285 ἀνδρὸς δ' εὐόρχου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

(285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶντα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἴμος ἐς αὐτὴν

καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
(290) ῥηϊδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.

Οὗτος μὲν πανάριστος, δς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·

295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, δς εὖ εἰπόντι πίθηται·
δς δὲ κε μῆτ' αὐτὸς νοήσῃ μῆτ' ἄλλου ἀκούων

(295) ἐν θυμῷ βάλληται, δ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
300 ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
αἰδοίῃ, βίότου δὲ τέην πιμπλῇσι καλῇν.

(300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, δς κεν ἀεργὸς
ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὄργην,
305 οἵτε μελίσσάνων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
(305) ὥς κὲ τοι ὥραίου βίότου πλήθωσι καλῖαι.

Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολὺμηλοὶ τ' ἀφνειοὶ τε·
καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φιλτερος ἀθανάτοισιν
310 ἔσσαι· ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
(310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὅπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἷος ἐσθλὰ, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων·**
315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,

et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :

piscibus quidem et feris et avibus volucris,
ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :
hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
qui vero testimoniis volens perjurium jurans
mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-est,
ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :
viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.
Vitium quidem sane etiam cumulatim est capere
facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.
Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt

Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.

Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
operare, Persa, diva proles, ut te Fames
oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
veneranda, victuque tuum impleat horreum.
Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,
qui apum laborem absumunt otiosi,
vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique :
etiam laborans multo carior immortalibus
eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδώς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
 320 Χρήματα δ' οὐκ ἀρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔλγεται,
 (320) ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ.
 325 βρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ἔς θ' ἱκέτην ἔς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
 ἔς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαινῇ
 κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 (330) ἔς τε τῷ ἀφραδίῃς ἀλισταίνεται ὄρφανά τέκνα,
 ἔς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεκρίῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἥτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἔς δὲ τελευταίῃ
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
 Κἀδ' οὐναμιν δ' ἔρδεις ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 ἡμὲν δτ' εὐνάξῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὥς κέ τοι Ἰασον κραδίην καὶ θυμόν ἔχουσιν
 [ὅρρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
 (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρόν ἐᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες δίκωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς δστ' ἔμμορε γείτονος ἰσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶ κε δύνηαι,
 ὥς ἂν χρηζῶν καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον εὖρης.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτῃσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ἔς κεν ὄψ, καὶ μὴ δόμεν ἔς κεν μὴ ὄψ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δὲς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.
 (355) Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὄγεκ' ἀνὰ μέγα δοίη,
 χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεται δὲ κατὰ θυμόν·
 ἔς δὲ κεν αὐτὸς ἔλγεται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τὸ δ' ἐπάχνωσεν φίλον ἥτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὃς δ' ἐπ' ἰόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθόπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (365) χρηζέειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσοῦθι φρίδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
 pudor, qui homines valde lædit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendæ: divinitus-datæ multo meliores.

Si quis enim et manibus per-vim magnas opes ceperit,
 aut is lingua prædatus-fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit
 hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuantur vero familie
 viro tali; exiguumque ad tempus divitiarum comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
 ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit
 secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;
 quique cujuspian imprudentia fraudat orphanos liberos;
 quique parentem senem misero in senectutis limite
 increpuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
 operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoletō:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
 eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
 Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
 vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Dammum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
 modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-
 cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiarius *mutuans* a vicino, recte vero redde,
 eadem mensura, et amplius, si quidem possis:
 ut indigens etiam in posterum æquum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra æqualia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, is etiam multum do-
 derit.*] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiarum obsecutus
 quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,
 et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-præsenti capere, miseria vero animo,
 egere absente: quæ te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare·
 in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι
[370] πίστεϊς δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστίᾳ ὤλεσαν ἀνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τετὴν διφῶσα καλὴν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρώϊον οἶκον
(375) φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὀλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
(380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ ἀρότιο δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγῦθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσηντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίνονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βωτειν,
(390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλησθα***
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὦρι ἀέξεται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεῖς βίον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δὲς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
(400) χρήμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
[κτητῆν, οὐ γαμετῆν, ἦτις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
(405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὦρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐρίον ἐς τ' ἐννηφιν·
οὐ γὰρ ἔτσωσιεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,
(410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀτῆσι παλαίει.
Ἦμος δὲ λήγει μένος δξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς·
(415) πολλὸν ἑλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σεῖριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ἔλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρβοιό τε λήγει·
(420) τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.

- Merces autem viro amico constituta æqua esto.*
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulencia crescit in ædibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

- Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,*
incipi messem ; arationem vero, occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
*nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles****
opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolidè Persa,
operibus, quæ hominibus Dii destinaverunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum, feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus augeat.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
æstum sudoriferum, per-autumnum pluyente
*Jove præpotente, mutatur vero humana cutis**
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est caesa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

- Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφυρὰν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδύωρ ἁμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· ὅς γάρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πῆξας,
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρηται ἰστοβοσῇ.
 (430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηχτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτω·
 εἴ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλοιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πετελής ἀκιώτατοι ἰστοβοσῆς,
 δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
 ἥθης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ καμ μὲν ἄροτρον
 440 ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηλὸς ἔποιτο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
 ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμῆλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐτὶ νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμῆλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 ἥτ' ἄροτόιο τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην
 δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδοκ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
 (450) δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βουὸς ἐνδον ἐόντας·
 [ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὸς καὶ ἁμαξαν·
 ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δὲ τε δούραθ' ἁμάξῃς,
 (455) τῶν πρόσθεν μελετῆν ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανεῖη,
 δὴ τότε· ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 πρῶτ' ἁλὰ σπεύδων, ἵνα τοι πλήθουσιν ἄρουραι.
 (460) Ἐαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νωμμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χεῖρὶ λαβὼν ὀρηκὰ βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῆαι
 ἐνδρουν Ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 γηθήσειν, βίότου αἰρεύμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale,
 axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
 si vero octopedalem, inde et malleum secueris.
 Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau-
 stro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum invene-
 ris] domum, in monte quærens vel in campo,
 ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
 si Minervæ famulus, dentali infigans,
 clavis conjungens adaptaverit temoni.
 Bina vero facito aratra, fabricans domi,
 alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
 melius sic :] si alterum quidem fregeris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
 e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero *duos* novennes
 mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
 Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
 fregerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum,
 qui opus curans rectum sulcum ducat,
 non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
 animum habens : hoc vero neque junior alius melior
 ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
 Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
 alte in nubibus quotannis clangentis :
 hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
 indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis.
 Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.
 [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
 facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
 Putat autem vir mente *nempe* dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim *sunt* ligna plaustri,
 quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
 Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
 siccum et humidum arans arationis per tempus,
 mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.
 [Vere vertito ; æstate vero iteratum *arvum* non te fallit.]
 Novalem autem serito adhuc levem agrum.
 [Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
 perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
 incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
 manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
 temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
 sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
 semina abscondens. Diligentia enim optima
 mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
 Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
 si finem ipse postea Olympius præbuisset,
 e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
 gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

- (475) Εὐοχθέων δ' ἔξει πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἡλείοιο τροπῆς ἀρόσης γθὺνα διαν,
480 ἤμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἷσεις δ' ἐν φορμῶν παῦροι δὲ σε θηήσονται.
[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ἰηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσὶ κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκίζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.
[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσειο· μῆδέ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μῆθ' ὥριος ὁμβρός.]
Πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λίσσῃν
ὥρη χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλοι,
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίῃ καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρητίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρὰ κομίζει,
ἤμενον ἐν λίσσῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσειται, ποιεῖσθε καλιάς.]
[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἶτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,
(505) ὅστε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρυὸς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὖρεος ἐν βήσσης πιλνῆ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέλ' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
515 Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἰσχεῖ·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
(515) οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάλον δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἥτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνη,
οὕπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ελαίῳ
χρῖσαμένη μυχίῃ καταλέγεται ἐνδοθὶ οἴκου,
ἡματι χειμερῶν, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,
525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλέοισιν,
οὐδέ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·
(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
530 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρῖα βησσήντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, paucillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram ;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præterea autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, ubi impiger vir valde domum augeat ;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum suum.
[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (exsistente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ exsistunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.
Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.
Et per pellem bovis penetrat, neque hæc eum arceat ;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.
Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris ;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.
Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
(530) οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
535 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.]

Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
(536) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρεμέωσι,
540 μὴδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότε' ἂν κρύος ὤριον ἔλθῃ,
δέρματα συρβάπτειν νέρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νύτῳ
545 ὑετοῦ ἀμφιδάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·
(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέας πεσόντος,
ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,
(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μὴ ποτέ σ' οὐρανὸθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θεῇ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.
(555) Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θῶμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέονεϊ [ποῖς.
560 ἀρμαλιῆς· μακραι γὰρ ἐπὶ ῥόβοι εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(560) ἰσθῆναι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰκόκεν αὖτις
γῆ, πάντων μῆτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκῃ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε' ἀστήρ
Ἄρκτουρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο

(565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφατος.
Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονὶς ὥρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἄλλ' ὅπότε' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμ φυτὰ βαίῃν,
(570) Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιερὸς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμῆτῳ, ὅτε τ' ἡέλιος χροὰ κάρφει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
(575) ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοὶ βίος ἄρκιος εἴῃ.

Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.

Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
580 ἡὼς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
δενδρῶν ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος χαματώδεος ὥρῃ,

fugiunt, (et omnibus in animo id curæ est,) ubi tecta quærentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam :

stamine vero in pauco multum subtegmen intexe.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consulto nervo bovis, ut super dorsum pluviæ circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas :

frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a cælo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus :

quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublatâ venti procella,

interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero descendit] densas Thraciæ Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,

ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumteget

corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evitato : mensis enim gravissimus hic

hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit

cibariorum : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum

æquato noctesque et dies, donec rursum

terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella

Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani

primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo

in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit,

Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum,

tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festiva et domum fruges congere,

mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet

opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam

homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada

arbori insidens stridulum defundit cantum

frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

- 585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ ὄϊνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
(586) εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἷη πετραίη τε σκιῇ, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθροπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἦτ' ἀθόλωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(596) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' αἰκὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἐριθὸν
δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐριθός·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἷη
(605) βοῦσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐρίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέτερα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὥραιον· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἀρμενος εἷη.

- Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροσιδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικατθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς περὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὥραιον μέμνειν πλόον, εἰζόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἶκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωίσκεσθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguiissimæque capræ et vinum optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccet,
siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
sit petræque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccæ in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
primogenitorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cælum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosæ desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam exspectato navigationem, dum ve-
niam :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imposito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidè Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὥραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι,
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέγωσιν ἀήτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀσεφρόνα θυμὸν,
 (645) βούληται δὲ χρεῖα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίης ἐς καλλιγύναικα.
 Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθα μὲ φημι
 (655) ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠπώεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἐνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέδωσαν δοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νῶν γε πεπεύρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον ἀεΐδειν.
 Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἔλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 665 ὥραϊος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάξαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπῆμων·
 εὐκτλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τιθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 δετ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς δμῶν
 (675) πολλῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὴ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβῆσα κορώνη
 680 ἵχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη[σα**
 ἐν κράδι ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβωτός ἐστι θάλασ-
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
 αἰνέμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθισθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα πορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι·

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascra, hyeme malo, æstate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-sœminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glori-
 or carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestita est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdiderit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

- (690) [Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀριστος.

- 696 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἀγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων
(696) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἦτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
(700) Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἀμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτὴ κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἦτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα
706 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὤμῳ γήραϊ δῶκεν. [ναι.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(706) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κέ σ' ἀρχῇ
710 ἦ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡ καὶ ἔρξας,
εἰς τόσα τίνοσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὐτὶς
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
716 Μηδὲ πολυζέεινον μὴδ' ἀζέεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
(716) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενήτην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίξιν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἀριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπης, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
(720) Μηδὲ πολυζέεινου δαιτὸς δυσπρόμοτος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡσὺς Διὶ λείδειν αἶθοπα οἶνον
726 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγῃς κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
(726) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦη, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,
730 μὴδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐζόμενος δ' ὀνθεις, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
(730) ἦ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερχέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου
ἔστίη ἐμπελαδὸν παραφαινόμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
736 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
(736) Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιέροισιν ὕδωρ
ποσσὶ περῆν, πρίν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀλγέα δῶκαν ὀπίσω.
(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
Μηδὲ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem fregeris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-
bertatis*) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (existentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi cœperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, poenam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris ;
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcæ, plurima vero gratia neodum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsân ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundem meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amena aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Diî succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

- 745 πινόντων· ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπιξέστον καταλείπειν,
 (745) μὴ τοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθαι μὴδὲ λούεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινή.
 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 (750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μὴδὲ γυναικίῳ λουτρῷ χροᾶ φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 ποινή. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 (755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προροόντων,
 μὴδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μὴδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωϊόν ἐστιν.
 (760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φήμην.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται κούφῃ μὲν αἶραι
 760 βεῖα μάλ', ἀργαλήν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

[μοῖραν

- 765 Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
 πεπραδόμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι,
 εὖτ' ἂν ἀληθεῖη λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πάρα μητιόεντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἦμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύο γε μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔσοχ' ἀεζομένου βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἀμφω γε μὲν ἔσθαι,
 775 ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὖφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 (775) τῇ γὰρ τοι νεῖ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἰστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἀρξάσθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἑκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθὴ· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρησι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,
 (785) στήκον τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἦμαρ·
 ἔσθλη δ' ἀνδρογόνος φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλείω ἡματι, ἱστορα φῶτα
 γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δὲ τε τετράς
 795 μέσση· τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς,
 καὶ χύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
 (795) πρήνυνει ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquo,
 ne forte insidens crociat stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest poena.
 Neve in immobilibus (*monimentis*)posito, non enim melius
 est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
 Neu muliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 poena. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne-fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi *eum* judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
 octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim net fila alte-suspensa aranea
 die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus *est*.
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
 neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed hædis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animo sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύσθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοδορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεύειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμα' ἐπιόρκοις.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἄκτῃν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἄλωῃ
 (806) βάλλῃ· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμηγία δοῦρα,
 νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖλα λῳῖον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τριεσινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖλα δ' ἐστὶ χερεῖων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειρα.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιὴν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι.
 825 Ἄλλοτε μητρὸς πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβίος θεὸς τάδε πάντα
 (825) εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuriis.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtris celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἐστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λήθητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνιὸς φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαράντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λήθητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀδαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀδαντίδι δίῃ,
τὴν πρὶν Ἀδαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοδὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.) :

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hezych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Æetæ fillam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Æetæ aedes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse conjecisse Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io :

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait :
Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic ;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum.
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitiauit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coitutum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius :

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaices, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent : quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
Ἐκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,

οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἐθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλην
ἐνίκησεν Ἐχεμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχεμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

θεσσαμένος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν ἀεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidas
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

προῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφομένης δίχην μύλης· μύλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

ΟΡΕΡΑ.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum ,

in solo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum , i. e.
lanam , intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περι τῶν γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro- rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap. 4.* Ἐν καταλόγοις· κούρη δ' ἐν μεγάροις ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάτωντι πάντων, μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρῶτῳ καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Προ- μηθεὺς καὶ Πύρρος Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od. X, 2.* Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυναίης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες Δωρὸς τε Ζεὺς τε καὶ Αἰὼλος ἵππιοχάρμης. Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth. IV, 252*, Conf. Schol. *Thucyd. I, 3.* *Plutarch. I, II, p. 747*, F. *Herodian.* περι μνηστικῶν λέξεων, p. 42. Tzetz. — *Exeg. p. 63, 5. 13.* Adde Schol. *min. ad Od. X, 2.* Ἕλληνας, ὅς τιν' Αἰὼς, οὐ καὶ Ἡσίοδος μέμνεται. (*Hellen, Jovis filius, ejus etiam Hesiodus mentionem facit.*) Vid. *Frag. XXI.*

XXIV. 24.

Schol. *Apollon. IV, 266.* Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο- δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. *Gemist. Pletho epit. Strab.*

ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Αελέγων ἡγήσατο λαῶν, τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθίτα μήδεα εἰδὼς λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de *Themat. p. 22.* ed. Paris. Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ υἱὲ δῶμα, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοχάρμην, οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλύμπον δώματ' ἔβαιον.

Herodian. de *solæcismo* (Boisson. *Anecd. Gr. t. III. n. 9.* ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. *Apollod. I, 9, 6.*)

Μάγνης δ' αὖ Δίχτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad *Odys. p. 1746.* κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ- νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδῳ καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἶνὸν ἔχευεν· ἄλφος γὰρ χροῖα πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νύχτῃ χαῖται ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Elym. M. p. 523, 8.*

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. *μαχλοσύνη*, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιό- δειος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων·

εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium, mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandora: filium Deucalionem fuisse Hesiodus in catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhaque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, ut plurimi dicunt, Clymenæ, ut vero Hesiodus, Prynae.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens. Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus Salmonesque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant, ut Hecataeus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis, quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens, electos e terra recordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:

ea autem gravida-lacta Jovi peperit gaudenti-fulmine filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem, qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciosam significat. Herodianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Prætidibus factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit: vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli defuebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodica, Dicti enim de Præti filiabus:

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ἄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφρις καὶ ἀμείλιχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Scholias minor ad II. Π. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίτιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μελίσσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.
κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

ξείνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνιος.
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.
Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·
παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνιος.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·
καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὺς ἐναλίγκιοι ἦσαν.] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐθέντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν πολέοντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρνίων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γε-
νεαλογεῖ.

XXIX.

Prætidēs quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuatarum commutatum umbello jugi equorum Herculis insedis, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt ! consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commutatum stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios
undecim, duodecimus autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : si vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit ?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :
pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis
filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove
ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος.) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορας παιδός.

Δημοδόκης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἴφθιμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodians περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ' Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἔντοσθεν ἔκρυβον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον· φόφος ἐν οὐδὲι· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιοτο ἀγνοίαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησι Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ ἐξ Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίζειν, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς, καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκοροῦ πηγεῖς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐνεακαίδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἢ δ' ὑποκυσσάμενῃ καλλίζωνος Στρατονίχῃ

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulcrum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoria filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανῆ (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe Themicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filiae, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, OEnopionis filiam, stuprasse ebrum: ab OEnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultavit. Quem se repertum desperans Orion in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim afferre studeret, a scorplione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiope filios hisce verbis enumerat:

Ea autem gravis facta pulcre-cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγαίνατο φίλατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δῆϊων τε Κλύτιός τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὅζος Ἄρῃος·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰαχίδα καὶ τετράχης, ὀλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοιςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συχρὸν ἢ οἰκησὶς τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτί λεχθείσης Πεῤῥαι-
βίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρηκεν·

Ἡ οἷη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο
νείατο Βοιωτιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμήης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.
Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλώσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etyim. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Ἰλέως δ
Αἰαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου·

Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλέων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἡματι τῷ, ὅτε τείχος εὐδμήτοιο πόλης
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Crameri anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzet.
ad Lycoph. 393. Tzet. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷη Ὑρίη Βοιωτὴν ἔτρεφε κούρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷη Ὑρίη πυκινόφρων Μηχιονίῃ,
ἡ τέκεν Εὐφῆμον γαιήρχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μυχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ἠοαῖς laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοαῖς λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπία, πολυλῆϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατῇ πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,

. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamane longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bœbeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bœbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Pel, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Boeotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopia nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Ecæis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,

. habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεεῖνη,
10 δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷα Φθίῃ Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ νάεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Bæot. IX, 36, 4. Τήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
δὲ τὰ ἔπη συνθεῖς, ἃς μεγάλας Ἠοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.

Τήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱὸν,
κτεῖνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἐνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἱπποδότοιο,
ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν δγ' ἤρας
δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Bæot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
τάς μεγάλας Ἠοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
Λειπερλίην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
Ἰκπότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτικτεν,
Θηρῶ τ' εὐεῖδ' ἱκέλην φαέεσσι σελήνης.
Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἠσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἠσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
μαχος διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας)
εἰς Λιθύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργῶ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἠσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπρωσθαι δὲ Φινέα φησιν Ἠσίοδος
ἐν μεγάλας Ἠοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψέως
προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἠσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
κατ' ἐπικλήσιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
αὐτοῦς [λέγει τοὺς Ἀλκίβιδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἠοίαις λέγεται
τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
Ἦρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλα νεφέλης καὶ ἐκδλη-
θέντα κατελθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἠσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Ecæ
vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
cum-occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
domo relicta fugit Argo equos-pascente,
venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
quæ magnæ Ecæ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
Thero vero Apollinis in ulnas quum-incidisset,
peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
peæ filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Ecæis dicit,
quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
judicasset.

LX.

Alcidas nomine quidem Aloei et Iphimedæ, sed revera Ne-
ptuni atque Iphimedæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
urbem Ætolis ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Ecæis legitur Endymionem a Jove in cælum esse
sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Ecæis tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενέσθαι Φρίξω) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἵπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤβης πολυηράτου ἔχετο μέτρον,
μοῦνος ἑὼν ἡσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ἄσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
ὅς τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζευῆσαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν, νεὼς (?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄγθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσαν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ [μεγάλων] Ἐργῶν παρῴδηται.

Æeti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrnidonibus Hesiodus sic ait :
ea autem gravida-facta peperit Æacum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que,
eas viros fecit atque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primum vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :
Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eœarum, quas Hesiodo attribuunt, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ οὗτος πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιοῦν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοίαι,
Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φακὸ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρα τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντα ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὄσσα λάβεσκεν αἰεῖδελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. ὕστερον μὲντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι. Ποσειδῶνος ἀναβρῆξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dicti, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parcae te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleæa
Phæaque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolcus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcumque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græciis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonæ Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἥ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναῶν, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἀνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἀνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἀνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱός — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Addè Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολιόνε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνομιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἐν γινώκασαι

ποδώκης δι' Ἀταλάντην.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐφυνῆς et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἱπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτμή καὶ ἄλλος πολλοῖο, καὶ παρ' Ἡσίοδῳ·

δαΐζομένοιο πόληος.

LXXVI. 79.

Choeroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἥ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πεισθένης. Πεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια. νέου δὲ τοῦ Πεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγειον Εὐρυγύην εἰρησθαί φησι τὸν Μίνως, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος,

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodiendorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἀνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognitione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo testis usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schoenel filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Inclitya Hippodamia et clidus flatus et maris canl,) et apud Hesiodum :

divisæ urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschyloque auctoribus e Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropæ filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleolæ, Diantis filiz, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreides ab Atreo avo educatos esse multū existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minos filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. Ὀρθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευτήσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιτάτην. Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐριάτην, καὶ
ρίγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ἱστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἢ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Daedali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φάνετο βουλή,
αὐτὸν μὲν σθένει, κρύψιν δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν. ἦν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ὥς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἶψα
αἶψ' ὑπο Κενταύροισιν ὀρεσχωοῖσι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
δν Χείρων εὖρεψ' ἐνὶ Πηλῳ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως ἀεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λαϊδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὐτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνῃσε, βασιλεύσαντος — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησεῦς ἐρῶντος ἐτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρωις Πανοπηίδος Αἰγλης.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Πεισιστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλὴν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυρα.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gœtli. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔφρασεν ἔργ' αἰδέηλα
Φοῖβω ἀκερσεκόμη, δτι Ἴσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·

τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὄζος Ἀρης,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, oblitisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (ρίγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maximo
regum cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodels carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium incupatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycæum nominari dicunt e Phycæo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phycæi splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. 'Ἡσίοδος δὲ (Περιβοῖαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-τεῖλόμενον ἀποκτεῖναι.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-κοντα ἐφόρουσιν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως κλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθήνησιν τιμῶν ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. καὶ οἱ τότε ἐν οἷς ἐκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐξάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὀμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησίν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησιν.

XC. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν

ἐξ ὧν οὖρεια Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὄρχιστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἔνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιφρόθιου, οὗ μένεται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοῦς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιφρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὅζον Ἄρῃος.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λῖνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀργόμενοι δὲ Λῖνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XC. 98. (D. L. 2.)

Λῖνον κιθαριστήν,

παντοίης σοφίης δεδαηχότα.

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελίην τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XC. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XC. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Periboram ait, ex Oleno Achaiae oppido, deflora-
tam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem mi-
xisse ad Oeneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic
mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam
facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athe-
nis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus
cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi cer-
tarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo
tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesio-
dus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus
Astyoche appellat.

XC.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronei quinque fuisse
filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιφρόθιου (Serus Halirrhothii),
quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XC.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XC.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Meliboæ.

XC.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XC.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XC.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτων τὴν μεγάλων, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἥδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δοῦναι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παίμων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σαώσῃ
ἢ αὐτὸς Παίων, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcetum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναῖδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεταὶ καὶ περιόδοις τοῖς χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναῖδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρῶντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι ἑυπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφίγείαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφίγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμῃ δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem gentis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmate circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed phœnix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cincinnatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audiavi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίαις, Οἰδέ-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναικα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἐπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οἱ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ Ὑλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικήσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἐπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάονος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοιαί τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὠμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumario
legitur : ἰστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροισυμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίαις, x. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Ἑληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
διόδοιμος αἰστός, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Ἀλας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναγρεθεὶς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπεῖα τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἐμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβηγμα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοὺς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEali fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Myconen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eosæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse alunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euzechmen cum Polycaone
Botæ filio nuptiam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eandem tamen et Messenæ virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEomao, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eosæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcatheus Par-
thaonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eosæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjuutos esse tradit contra
Eiolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eois.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæi nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinnavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum tectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γὰρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἔρινεδς οὗτος· δλύνθους
οὖς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἑών, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἄτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσέυει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐπι-
σθεῖς ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυτὴ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἑναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρειαγεί γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἦσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφειλές δοῦναι καὶ μῆδεα ἰδυμεναὶ ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzet. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post: Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἔνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν.

Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τάς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἶρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœrore diem obliisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum]?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens): dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statinisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalckidem Euboræ ur-
bem formosis-mulieribus præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
εἰ' ὧν γράφει συνῆκει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδῇ Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσίοδος ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εἴ νῦν μοι τὰδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδεν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰεγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ'
Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἔστιν, ἣν ἀνέ-
γραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα x. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἶονταὶ τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς τε κατ'
ἀρχὰς ἐπιμίσξαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους· ἀπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητῆς ἐνοῶν εἶπε·

Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον
ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ
Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιό-
δῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγνῶει τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τῆς, Ἰππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum his, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium
hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Au-
tociem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab
Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (viro-
rum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant versusum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab
Harpyllis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἵτι γὰρ οἱ τότε τοῦτους Ἰππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθείσιν ἐπεσιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας Ἰππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἱερατεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγὸν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαιος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδίον, συνάπτον τῇ Κίβρῃ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδίον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρήνων.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσίοδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θάλασσαν. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὅλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅτε Λιλαίηθεν προχέει καλλιῆροον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν, καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἴσι, δράκων ὥς.

Conf. Theo ad Arati Phaenomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάρτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησιν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥέει.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὶ σύζυγος ἢ ἰν, τοῦ τ' ἀρθέτος. Ἡσίοδος·

ἰν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύπης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatos, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus:

Æthiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα l. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conficit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrhenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium insulam ita appellat: Insulam in floridam, ubi illi dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam delectari finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar: qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur: his enim primus Eteoclius, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἰν, sublata littera τ. Hesiodus:

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aéthlii, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάβετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδουῖσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντέλως ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἀρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνου τὸ
ἀθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθὴ ἀναλέγου-
σαν ἡράσθη, καὶ κατελθὼν ἥλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος κράκον ἔπει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβάαστασε, καὶ διαπορθεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰθ' οὕ-
τως συνῆκισεν αὐτὴν Ἀστεριῶνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῶντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφραδέοντα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῶντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἤσαντο οἱ περὶ Ζῆ-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνῆϊω ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος δρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνῆσιου Διὸς
ἱερὸν ἔστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στορπάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσίοδου
οὕτως ἀναγνώστειον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mitibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus

irata-est intuita, malam vero ipsis injectit famam.

CXLVII.

Draconem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum
vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
poenas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, coenam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : caelo
felicto taurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati-sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenia est, ubi Jupiter Ænesius tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Calais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolium, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ἦκε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Πείροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὔ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Ἔϊκε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.
ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίοδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες] ὅθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκίχοεν
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)
ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκαρ τῷ Δηῖωνος Ἰφίκλον τίκτει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύνων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναι φασιν Ἠλίφ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδω. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὤκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκε πόδεσσι
. καὶ οὐ σινέσκετο καρπόν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἄλκην μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰαχίδαισι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἶους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰαχίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἥτε δαιτί.
Cf. Suidas in δαῖτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis videntur.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiat quæ perpetravit, pœnaque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.) Hinc ἄφυζαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyperphantis filia, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphiclum parit celeripodem. Hunc dicit propter pedum præstantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphiclum celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

. neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (800, Syll.)
 'Εβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
 ἄλμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
 enim suo nomine ἄλμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέναι
 καὶ ῥάπτειν τὴν ὁδὸν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
 ἐπλοῖ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰοδοὶ
 μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοιδὴν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, δὴ τέκε Λητώ.

*Ραψώδῃσαι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
 Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὥς Ἐρεχθέως εἶη
 Σκυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδῳ
 μετὰ προσθήκης τοῦ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
 γὰρ φασί Τυτῶν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
 τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῷ
 τοῦ η' ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμωνι-
 κυμῶς, ὥς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου
 ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdotti. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· καλεῖσθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
 λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
 Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
 in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἰπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
 καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἰπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίβοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματ'· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
 τιον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
 κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
 Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων δια-
 φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
 κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
 καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
 δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
 τινὰς Ἡπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
 mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
 ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
 canebarus, in novis hymnis suentes cantum,
 Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fulsæ rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
 nymicum legitur; Ellariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinator), abundante litera η. Hesiodus au-
 tem ἀμύοντα χάμαζε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
 aviæ nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
 Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
 Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
 Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII.

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
 extenso mari, Orionem adjectisse Peloridis promontorium de-
 lubrumque Neptuni in eo exstruxisse, vario modo cultum ab
 incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
 ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
 meratum immortalē memoriā esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
 Epiiones, filis Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῇλε γὰρ ἄξυλῃ κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήρυκος γάμῳ, κἄν γὰρ γραμματικῶν παιδὲς ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δεύτεραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τοῦνομα παρ' Ἡσίοδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανελλήνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII, p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV, p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπέλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Œd. Tyr. arg. Οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησι Μενόϊτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψιοὺς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὁρχομενοῦ γάρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσίοδῳ χρήσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρά τὴν χώραν σκιδόντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æsone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Proctidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærurnnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilocho ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menœtium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen naclus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCH. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὐκ εὐχόμενος τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὧς κε πόλις ῥέξῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Vietor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦν-
των.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρε-
μέας, οὓς τινὲς Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικος
καὶ Ἀλφειδοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ
Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλείους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γε-
νεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος,
ἐνὸς τῶν Λυκάονος παιδῶν, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 184. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελοῦσιν· ἀλλ'
οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυ-
ναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελέσθων.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς
Ἡσιόδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυκρείδης ὄφις, ὃν φησὶν
Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυκρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου,
λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν
εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ
ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν
καίμενην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὀγυγίαν
ἐντός εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὀγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίο-
δος φησὶ κεῖσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeophat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίωνος. Ἰστοροῦσιν
ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτεί-
χισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνη-
στήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCH.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collau-
dans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquis-
quæ Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis
adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alphesibœæ filium esse
dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatibus major erat
quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis
Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pe-
lopi et mulleris Acati minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus
ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo,
Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam
infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administri.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru ve-
nisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogygiam vero prope Cretam esse
ait Hesiodus.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ,
ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epi-
menides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Hσιόδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Hσιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Cramerī anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Hσιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' Ἡσιόδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Hσιόδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλησθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῇ· ἡ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις. ['Hσιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν Ἡσιόδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Arlibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Ethon (lividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ,

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πόλιν ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' Ἡσιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντα τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἄργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος Νύμφης κεκλησθαι φασὶ πρότερον Μελησιγένῃ, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοούτων συνῆθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πάντας ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δατήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεύς· μετέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήθω, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελησιγένῃς, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσης, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρσιν τῶν ὁμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriabantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo:

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Askra, hieme malo, æstate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant: primi quidem Smyrnæi Meletis, patrili fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homerī nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenicus quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Blonem fuisse; Eumæon autem, Meletem; Callicles, Dmasagoram; Democritus Træzenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyræ; Ægyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugneitho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopen, Musam; alii Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriolis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν
Ὅμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἀγνωστόν μ' ἔραι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορὲς Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτιχτε βροτῶν πολλὸν πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεῦειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός. Ἐνιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογοῦσιν τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωώσης τῆς
Ποσειδῶνος γενέσθαι Αἰνόν, Αἰνὸς δὲ Πίερον, Πίερος δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφρημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τοῦτο δὲ Δῖον
καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρός Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρός καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γάρ τὸν Μαργίτην
Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαΐψιδόντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνίγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀφίξιν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάφιος τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον βῶμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεάς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλή-
λους ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκέντος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικησαί φασι τὸν
Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἑν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀπο-
κρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδὼς,
εἶπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον ὀίεται ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ῥιμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ἔγχρῃσι δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαυμάσθησαν
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσ-
αγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχ' ἵε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Plero et
Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dius
et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Bæotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circumvisse; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam es-
set; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyctor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubœæ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituiebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [case?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precatōnis formula ante cœnas et libationes

σθείς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοῦςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχίποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τοῦτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξιον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δείπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐκλυσον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρυγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,
ΟΜΗΡΟΣ.

χεροὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάγκιδός ἐστι
ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,
ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῆθη γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρῆγεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δείπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον δστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὖτως

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam aegre ferens, ad intricatas deinde quaestiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi praesentiaque futuraque et praeterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliae memento cantilenaë.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident , contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quaestionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitur; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

filiis magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὥμοισιν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Κολχίδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα

ΟΜΗΡΟΣ.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπινον, οἶδμα θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ποντοπορεῖν ἡμελλον εὐσσελμων ἐπὶ νηῶν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν δλέσθαι

μηδέποτ' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἠύδα·

ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
πημανθείς· ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἶκαδ' ἔκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος,
πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μῶνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται
οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπίστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
σῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν
δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πεντή-
κοντα.] Κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν δ'
Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱέ Μελήτος Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοις Διὸς μεγάλῳ θύγατρει,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστόν ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτοῦ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτοῦ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἀπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῦν ἐθέλοιεν·
οἳ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπέιη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aeteten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, [sirent
ut pe-
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
laesus; sed rursus illæsi domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :

Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vices quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filia, ut
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori- [bus?

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur poenaeque injustis adsit,

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODUS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHERUS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;

OMHERUS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποις πέφυκεν;

OMHERUS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἄμ' ἔπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

OMHERUS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODUS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποις καλεῖται;

OMHERUS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλείστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν Ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἄμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
κεκρύφεται, αὖτις δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βωτεῖν·
γυμνὸν τ' ἁμάαν, ὅταν ὄρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' οὖν Ὅμηρος·

Ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἐμιμον,
φράζαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνω·
ἀσπίρ' ἃ ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
Ψαῦον δ' ἐπτόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγείησι
μακραις, ἃς εἶχον ταμεισχροας. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. Μᾶλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπῆνουν, ὡς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

hae quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluta anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Haec utique arvorum est lex, et *tis*, qui mare

prope habitant, et *tis*, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmae, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim praestan-

tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastae, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] neque *invicem* attingebant comantes galeae splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor aereus galeis a lucentibus,

thoracibusque recens-externis, scutisque fulgentibus,

congrementum in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composisset, ideoque eum victorem praedicari jusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, aequum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίᾳ καὶ εἰρήνῃ προ-
καλούμενον νικῆν, οὐ τὸν πολέμου καὶ σφαγᾶς διεξιόντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.
Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἐνθεον γενομένην τὴν προφη-
τὴν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικιδνάται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνίην τῆς Λοκρίδος ἔλθων καταλύει παρὰ Ἀμφίφανεϊ καὶ Γα-
νύκτορι τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἑκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείο-
νος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταῖοι πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσνεχθέν-
τος, ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὗσης Ἀριαδνείας,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες,
ἐκεῖνον μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. Οἱ
δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν
σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντισεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σεῖῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐνγηπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντι-
φον τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
γιασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μένοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
φωρὰν ἐκτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χησμὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὁστέα πληξίππων γῇ Μινυὰς κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
Θηβαΐδα, ἔπη ζ, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος αἶεδε, θεὰ, πολυδίφιον, ἐνθεν ἀνακτες·

εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Nūn αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἑκῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρκαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.

Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
καὶ ποταμοὶ πληθῶσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥλιος ἀνίων φαίνῃ λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριούσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et cades narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem
præmio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitiis Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in Italia erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoeo vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganymetorem, Phegel filios, diversatur, vallicinli sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerse-
runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-
menum et Antiphum, Ganymetoris filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum rediissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-
pitaes exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam,
semel suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii,
oraculo moniti, corpus ad se translatus sepelierunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientie.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-
ctoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-
baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;

deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :

Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Se-
pulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :

dum undaque fluit, et arbores altæ florent,

et fluvii tument, inundatque mare,

sol exorians lucet splendidaque luna ;

hic manens deplorato super tumulo

narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράφας·

Φοῖβε ἄναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἐπὶ μβφ', πεποιηκῶς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὶ αὐτῶν με'. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μένοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ φύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοῦς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσροάσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γερατώτερος οἶκος ιδέσθαι
ῥηματι χειμερίῳ, ὁπότεν νύφῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρῶσφῶδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἐπὶ τὰδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίῃν, Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαιρον,
νῆσόν τ' Αἰγίνα Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ῥεῖψαν ποινὴν ἡὔχομου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

24. Γῆθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῆλῖοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπὶ εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεῦφύλον, κάκει χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀπ' Ἀλῆας ἐρχομένων, ὥς φασὶ, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab iis phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phæbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12600 versus, composita prius Illade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Illade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes;
Troezena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Cénidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, alludque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur; statuæ autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-poenam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidam Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulæ albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ion navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?
Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δὸς οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
 ἀλιείῃ μὲν ἀγρεύσαι μὴδὲν, ἐφθειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
 οὐς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
 ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκει
 τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
 ἐκείθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
 ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
 γραμμα τόδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
 Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
 sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
 quissee, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
 datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
 gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
 tem, lutulento solo, lapsam, et in latus concidentem, tertio
 post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
 autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtegit,
 virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθανῆς, (ἰδος, ἡ, priscum Eubœæ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, onos, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγήνωρ, opus, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλατή, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἀγριος, Ulixis et Circeæ f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίστης, ου, Æneæ pater e Venere, ἥρω, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμήτος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἰδος, f. Phœnicis et Amphesibœæ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελλῶ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητρίν, quom eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolanum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnantem opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγλαΐη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κούρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεάων, S. 338.
Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O 430.
Ἀλακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Ἀλακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Ἀλαχός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Ἀλας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilel (Oilei) f. XLVIII.
Ἀλγαῖος, adj. 1) Ἀλγαῖον ὄρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὕλην, 484. 2) Ἀλγαῖον πεδῖον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Ἀλγεῖδης, ου, Ἐγεῖ f., Theseus, S. 182.
Ἀλγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Ἀἰδης, αο, s. εω et Ἀιδωνεύς, ἦος et Ἀἰς, ἰδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: Ἰφθίμος, 455, 768, 774, κρυερὸς, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, 850. Ἀἰδὸς κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἀἰδὸς εἰσω, S. 151, et Ἀιδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἀἰδωο, O. 158; Ἀἰδωὺ κύων, Cerberus, 311.
Ἀιδωνεύς, ἦος, 913; vid. Ἀἰδης.
Αἰδῶς, οὐς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο·et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆρας, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, (ἰδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰολος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Ἀἰς, ἰδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἀἰδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, onos, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοὶ, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCIX.
Ἀκατή, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, opus. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCII.
Ἀλγεα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, θακυρόντα, 227.
Ἀλιάμμων, onos, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλίη, una Nereidum, 245.
Ἀλιμήδη, una Nereidum, εὐστέφανος, 255.
Ἀλιόρροθος, Perieris f., Seri pater ex Alcione, XCII.
Ἀλκάθους, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκαῖος, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλιόσφυρος, 526, 950. S. 467. LXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCH.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliæ, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειοβόια, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωίδαί.
 Ἀλωίδαί, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθωνίδαί, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἀυρος, Thessaliæ fluvius, πολύβοτρυς, XLVII.
 Ἀμφάραος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, αντας, Artibæ pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυήεις, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός; S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογίαι, αἱ, Discepciones, Eridis filiæ, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρυών, ωνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρτίος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσόος; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmena uxore Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Bæotorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσόος, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
 Ἀμφιτρυωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ωνος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναβία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἀναυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.
 Ἀνδρίγως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiæ, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθια, Messeniæ urbs, ποιήεσσα, S. 381.
 Ἀνθη, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiæ ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέας, αντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, ωνος, ἐκηβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβελέτης ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia extruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochoum interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnât, S. 57, ἐκατηβόλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθητῶν υἱός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβός, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀγείῃ, Juno Argiva, 12.
 Ἀργεῖφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός, O. 84.
 Ἀρείων, ωνος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἄργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrxi f. ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εὐς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἄνδρον, postea ἔνυδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδῆσχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ωρος, Mycenes maritus, CVII.
 Ἄρης, ἡος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀνδρῆτος αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός, S. 191; βρισάρματος οὐλῖος, S. 441; βροταλοῖγος, S. 333, 425; ἐναρφόρος οὐλῖος, S. 192; ῥινοτόρος, S. 934; πολίπορος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὄρος Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄρμιοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes erat subterranea, 304.
 Ἀρίσδας, αντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἑλίκη.
 Ἀρκτούρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Autonoes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bæotiæ, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electræque filiæ, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque precibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ιν, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λοχίαρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre student scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀστή, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατῆρς, LXXXVII; Machaonis pater e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV.

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CXI.
 Ἀστερίη, Phœbea et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀστερίων, ωνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστράτος, Cœi et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δία, LXXII.
 Ἀτη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἐς, adj. Atlante natus. Πηλιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἀτλας, αντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cælum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῖο πάϊς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἀτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo repræsentata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτόνοη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δελίου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchisæ Æneæ mater, 1008; Phaëthonem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομμειδής, 989; CXLVII; χρυσή, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθήρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὥς, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto repræsentata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βήλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Bœoticus. Ὑρὶη Βοιωτίη, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλεῖστοι, S. 24.
 Βορέας, αο et ου et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰφροκχευθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρητικός, O. 553.
 Βούστις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, ου, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀδριάρεως.
 Βρόντης, ου, Cyclopum unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Cœi, Hyperionis, Japeti, 134, Thææ, Rheæ, Themidis, Mnemosynæ, 135, Phœbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαῖης ἐν καυθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξάρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμῶν, XXXI.
 Γήρας, αος, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, ρυλόμενον, 225.
 Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρηνος, 287, 799, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρβρος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλαυτοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομμειδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμορμινοπάτηρ; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ωνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὗς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto repræsentatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiæ, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo repræsentatæ, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiæ, καλλιπάρηοι, 270.
 Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύης, Gyas s. Gyges, Telluris Coelique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄτατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀδριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idaei, in Creta insula ferrom temperarunt. CLV.

Δανααί, αἱ, Danaïdes, Danaï filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡδόκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναός, Argos ἐνυδρον ex ἀνδρὶ fecit, LXIX.

Δείμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὤνος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; ejus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὤνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δια θεάων, 969; εὐστέφανος, αἰδοίη, O. 300; κολυφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἄντος, Cleollæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτης, υἱός, XXVI.

Διοξίπη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγηθής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσόκομος, 947; Cēnōpionis pater, XXXVIII, a Proetridibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πανκείδης, S. 187.

Δρύας, ἄντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiæ urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliæ, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὐς, una Nereidum, 248.

E.

Εὐαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εὐατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εὐαῖθνα, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; ejus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Leda, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡδόκομος, O. 165.

Ἐλευθέρις, ἥρος, mons Bæotiæ, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίχη, 1) (quæ Callisto ab Hyginō nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὄνος, Bæotiæ mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; ejus in vicinia Ascra sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἑλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἑλλήν, ἥνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Ἄεoli, XXIII.

Ἑλλοπία, regio Thesprotiæ, describitur, LI.

Ἑλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὤνος, Aëthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήροχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνυώ, οὐς, Græarum altera, κοροκόπελος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνοος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὐς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, οὐς, τὸ, Erebus, Chaos f. Noctisque frater, 123; Ἄetheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locutus infernus, in quem Menætiſ a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσφιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύς et Ἐρινύς, αἱ, Furis, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Coeli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρις, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto repræsentata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῖων, ὤνος, Mercurius, ἀκάχητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὤνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάχητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecndum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσίμελῆς, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθείη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περίβρυτος, 290, ἀμφίβρυτος, 983.

Ἐρυσίχθων, ὄνος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρῶπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἑσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἑπεολῆς, ἑως, CXX.

Ἑπέσιλος, Cephissi Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχημη, Hylli filia, Polycæonis uxor, CIX.

Εὐάρνη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀβανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐήνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομία, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab CEnomao occisus, CX.
 Εὐρυναάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυβία, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab CEnomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθεύς, ἦος, S. 91, ἀλιτήμενος.
 Εὐρυτίων, ὠνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐριόλις, LXXX.
 Ἐχέμος TImandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 297 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἄστηρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὼ, οὐς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 sqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 880 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmenæ, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menoetium in Erebum dejecit, 514; Atlantî cœlum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodât, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusus ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Eubææ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσειν, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθίτα μήδεα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίγδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάρατος, 815; κύνιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέραυνος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιδρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ex Διόθεν, O. 765. Ζεὺς υἱέ, O. 488; Διὸς ὁμήρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Ἀΐδης.
 Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594.
 Ζήθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.

Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.

Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥδη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.

Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Thesæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Æetæ regis, ἀκαμας, 956; μέγας, 18; φαειμόροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCH.

Ἡιόνη, Nereidum una, 255.

Ἡλέκτρα, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.

Ἡλεκτρώων, ὠνος, Alcmenes pater, λαοσσόος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.

Ἡλεκτρώωνη, Electryonis f., Alcmenæ, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
 Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
 Ἡμαθίων, ὠνος, Tithoni Auroræque f. ἀναξ, 985.
 Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broti ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
 Ἡνώχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
 Ἡρακλῆς, κλῆος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-θητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S. 424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱός, 526, 950; ἢ Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακλεΐη passim, vid. Ἡρακλῆιος; (δεινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος, S. 136; κρατερόρρων, S. 458; Θηβαγενῆς, 430; pater Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim ætatibus minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occis- sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332; Prometheus vincit liberat, 526 seqq.; Periclyme- num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S. 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est, describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno, S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat, S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne- rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea ἐκπῆματος καὶ ἀγῆραος in Olympo habitat, 955. — S. 74, 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
 Ἡρακλῆιος, adj. Hercules; βίη Ἡρακλεΐη Hercules vo- catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452; item ἢ βίης Ἡρακλεΐης, 332.
 Ἡρῆ, Juno, Rhææ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.; Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo- vem in ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con- cubitus voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια, 11; Ἀργεΐη, χρυσόιοι πεδίοις ἐμβαδανία, 12; λευκώλενος, 314; Διὸς κυνὴν παράχοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
 Ἡρῆανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
 Ἡσίοδος, Musæ eum in Helicone pecudes pascensem ca- nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu- nebris Amphidamantis regis præmium poeseos conse- cutus est tripodā, quem Musis dedicavit, 651—659; cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 Ἡραστός, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927; Aglaïam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O. 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡραΐ- στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320) fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S. 244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίρρων, S. 297, 313. — Vid. Ἀμφιγυΐεις.
 Ἡώς, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum, Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis, 986.

Θ.

Θάληα, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἑρπαινή, 909.
 Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva- tus, XLVII.
 Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756, quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
 Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
 Θαύμας, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum, 266 seqq.
 Θεΐη, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma- ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Θέμις, ἰδος, αἰδοῖη, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι- παρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, atri, XI.
 Θεμιστόνη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανῶπις, S. 356.
 Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
 Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
 Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achilles mater e Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in- terficat, solo Achille servato, II.
 Θηβαγενῆς, ἑος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
 Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bœotiae, cujus mœnia a Zetho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni præsidio fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn- the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem contra Thebas), O. 162.
 Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
 Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater ex Apolline, LIV.
 Θησεύς, ἑως, Ægei f., unus e principibus Lapitharum; S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV; LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
 Θόας, δ, gen. Θόα, LXXVI.
 Θόνι, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
 Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.
 Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.
 Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
 Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
 Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.
 Ἰαπειονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων ἐπιδείκτος ἀνάκτων, 543; πάντων περί μήδεα εἰδώς, 559; O. 54. Vid. Προμηθεύς.
 Ἰαπετός, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus, 507; ex ea pater Atlantis, Menœti, Promethei (cf. 565; O. 50), Epimethei, 509 seqq.
 Ἰάστος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.
 Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380, 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
 Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
 Ἰδῆ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu- buit, πολύπτυχος, ὠλήεσσα, 1010.
 Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Ætæe uxor, καλλιπά- ρρος, 960, et ex eo mater Medææ, 961.
 Ἰήσων, ὠνος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992 — 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
 Ἰλεὺς, ἥος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva- tio XLVIII.
 Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64; Venerem comitatur, 201.
 Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
 Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exult, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epi-
lieta: ἀρητίφίλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S.
340; ἤρω, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74,
467.
Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθὴ, XLV.
Ἰοφώσση, Æetæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo,
LXII.
Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.
Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρέεσσα, 251.
Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηγυς, 251.
Ἰππόνους, pater Peribææ, LXXXVIII.
Ἰππόστρατος, Phyceti f., Amaryncei nepos, princeps Epeo-
rum, Peribæam compressit, ὄζος Ἄρηος, LXXXVIII.
Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.
Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.
Ἰππῶ, οὗς, una Oceanitidum, 351.
Ἰρις, ἰδος, ιν, Thaumantis et Electræ filia, ὤκεα, 266, 780;
interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam
(θεῶν μέγαν ὄρχον) petitura, πόδας ὤκεια, 780, 784.
Ἰστίν, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.
Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.
Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.
Ἰριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.
Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.
Ἰφικλῆς, ἦος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47,
seqq., 56.
Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis,
CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.
Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.
Ἰφίτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρηος, XLV.
Ἰώ, οὗς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam
commutata, V.
Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδ-
μείοι, Thebani, 326; φερεσσακτές, S. 13.
Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur
O. 162.
Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater
Ius, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975
seqq.
Καίκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., εὐρρέιτης, 343.
Καινεὺς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.
Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπα-
σίων, 79.
Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chry-
saore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et
Echidnæ, 295.
Καλλιστῶ, οὗς, vid. Ἐλίκη.
Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.
Καλυφῶ, οὗς, una Oceanitidum, ἱμερόεσσα, 359; Nausi-
thoi et Nausinoi mater ex Ulixæ, δια θεῶν, 1017.
Κάλχας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus,
præ mærore diem obiit, CXVII.
Κασσιόπεια, Phinei mater e Phœnice, LVIII.
Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.
Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.
Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Her-
culis clypeo representati, S. 184 seqq.
Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq.,
ubi describitur.
Κερκηίς, ἰδος, Oceanitidum una, φυτὴν ἐρατή, 355.
Κέραλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.
Κήρ, πρὸς, ἡ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. et
Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis,
νηλεόποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto repræ-
sentatæ fuerint, S. 249 seqq.
Κητώ, οὗς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρης, 238; e
Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et
draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
Κήρυξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistionoes pater,
ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cy-
cnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit,
S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος
γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memora-
tur CLXXXII.
Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu,
CXLII.
Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Æetæ regis soror, 957,
1011; ex Ulixæ marito Agrii, Latini, Telegoni, 1011
seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta,
CCII.
Κίββα, Phocidis urbs, CXXXV.
Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.
Κλεαδᾶιος, IX, κεδάλιμος.
Κλέια, Hyadum una, εὐστέρφανος, LXVII.
Κλειῶ, οὗς, Clio Musa, 77.
Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene,
Atrei filio, LXXVII.
Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.
Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e
Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceaniti-
dum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis,
Menæti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.
Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.
Κλυτή, Oceanitidum una, 352.
Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.
Κλωθῶ, οὗς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto
representata, S. 258.
Κοῖος, Cæli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteries
e Phœbe, 404 seqq.
Κορωνίς, ἰδος, ιν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem
duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.
Κόττος, Cæli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq.,
618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀδριάρως.
Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatæ filiaque Pho-
ronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra
Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.
Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum,
385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq.,
401 seqq.
Κρείων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus,
S. 83.
Κρηθεὺς, ἑως, Æoli f., XXIII.
Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses,
quorum rex Asterio, CXLIX.
Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus
et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere con-
cubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXI.IX;
huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum tem-
perarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita,
CCIII.
Κρόος, Cæli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi,
Pallantis, Persæ, 375 seqq.
Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450,
572, 624; O. 18 (ὠψίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239,
247; XXV.
Κρονίων, ωνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O.
242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; καλαινέτης, S.
53; θεῶν σημάτων πάντων, S. 56; ὑπερμένης, 534.
Κρόνος, Saturnus, Cæli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heronum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεὺς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab CEnomao occisus, CX.

Κυανοχαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ωνος, Orionis cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμός (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; ἑυστέρανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Coeli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra vincitos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύνος, 1) Martis f., μεγάλυμος, S. 57; maritus Themistoes, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; ἑμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 381, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοδόη, una Nereidum, 245.

Κυμοδόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, ἑως, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περίρρυτος, 193; κολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυρίσσωρος, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρεΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, ἑως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, ἄων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατῖνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερὸς, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάχσις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Λαιαγόρη, una Nereidum, 257.

Λαιπερδή, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Therus mater, LIV.

Λελεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ὑδρῆ.

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὗς, 19; Phœbes et Coei filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Λιβύη, Africae pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαίηθεν

Λιμὸς, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Urania f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphii et Telebois bellum inferunt, ἀγγέμαχοι, S. 25.

Λοκρὸς, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ἦος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Λυκάων, ονος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εως, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ἦτος, Jovis et Thyia f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαίη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μαχηδών, ὄνος, Jovis ac Thyia f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresia filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ωνος, CEnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnae, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ονος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιόεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCH.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ανος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Coeli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliae, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ονος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δέη, 260.

Μενοίτιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕδριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) CEnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
 Μήδεια, Æetæ regis et Idyæ filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδειος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκιονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόδοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μῆτις, ἰδος, ιν, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αντος, Centaurus, μελαγχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενὸς Μινύειος, Orchomenus Minyarum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύσας ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλίχομος.
 Μοῖραι, αἱ, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiæ, 217; Jovis ac Themidis filiæ, 904; in Herculis scuto representatæ, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetio occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μοῦσαι, αἱ, Jovis filiæ e Mnemosyne, in Pieria natæ, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatæ, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδέϊσται, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόφος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves exstruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἰδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV
 Ναυσίβοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειᾶτος λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληϊάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.
 Νημαρτής, ἕος, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natu, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὖς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ὄζος Ἄρης.
 Νόδης, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
 Νύμφαι οὐρεῖται, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecatei filiaque Phoronei natæ, XCI.
 Νύξ, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Μομὶ, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβεννή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὀλεή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.
 Ξοῦθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὁβριάρως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cæli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula coniecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὁθρυς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὤψηλή.
 Οἶβαλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Œdipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.
 Οινόμαος, Marmacem, Alcatoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰνοπίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
 Οἰνεὺς, ἑως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδὸς, Bæotiae amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἁστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὐλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἄγνός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; ἰφθίμης, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

*Ομαδος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 *Ομηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 *Ονειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 *Οπλεις, εως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 *Ορθρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 *Ορκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 *Ορτυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 *Ορχομενός, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 *Ορχομενός, η, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Οὐλυμπος, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νιφόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. *Ολυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίωνας, oi, Urani (Coeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Coelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερείς, 106, 127, 463, 470, 891; Teluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Οὐρα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρά, 129.
 Οὐραϊος, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παῖων, ὦνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline differre, CI.
 Παλίωξις, η, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
 Παλλάς, ἄδος, η, Minervae nomen. Παλλάς Ἀθήνη, 577, O. 77; Παλλάς Ἀθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, αντος, δ, 1) Cui et Eurybiae f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδονίς χελιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογόνη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
 Πανόλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπητις, ἱδος, Panopei nata, Aegle, LXXXV.
 Πανοπις, ἱδος (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
 Παρθίων, ονος, pater Alcathei, CX.
 Παρθένιος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.
 Πάρνητος, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασθήη, una Nereidum, 247.
 Πασθών, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.

Πειθῶ, οὐς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Ἀεπυτι f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
 Πείρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελεΐδες, αι, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
 Πελῆης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὕβριστι; καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, η, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελορίς, ἱδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXVIII.
 Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Ceneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περήρης, ους, Aeli f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
 Περιμήδης, εος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περμησός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εως, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσεφόνη, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, ἐπαινῇ, 768, 774.
 Περσεφόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Cui et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
 Περσητις, ἱδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Aetiae regis, 957.
 Πετραῖη, Oceanitidum una, ἐρόεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκεῖδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδῶ, οὐς, Graearum altera, εὐπελος, 273.
 Πήγασος ἱππος, Medusae capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εος, Aeci f., XLVI; Achilles pater e Thetide, 1006; frater Menetii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuse fuisse narratam, CXCIX.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ὤλεν, LXXXIII.
 Πηνειὸς, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αι, Musae cognominantur, S. 206.
 Πιερὴ, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πιερήθεν, O. 1.
 Πληιάδες et Πελεΐδες, αι, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληξάγρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτῶ, οὐς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
 Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος, XXVI.
 Πολυδώρα, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
 Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepotis mater e Telemacho, ἐξζωνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euechmes maritus, CIX.
 Πολυμήλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνείκης, εος, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινόεις, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolis, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum moenia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαιήροχος, ἐνοσίγαιος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οι, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, δινήντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345, 348.
 Πουλινόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτίδες, αι, Proeti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania puniunt, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petiunt, CLXXXIV.
 Προϊώς, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλογος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, έως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Epitheta : ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ές παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνή, una Nereidum, 261.
 Πρυμνῶ, οὗς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὗς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθῶ, οὗς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθή, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriae causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθή. Πυθῶδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibiæ f., LXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθς, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Ῥέη, 467, vid. Ῥέη.
 Ῥέη et Ῥέη, Rheia, Coeli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡχομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Ἄεoli f., ἀδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οι, e quinque filiabus Hecataei filiaeque Phoronei nati, οὐδῖτανοι, ἀμνηχανοεργοί, XCI.
 Σαῶ, οὗς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αι, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ός, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀζαλός, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινῶ, οὗς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ώνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, οὖντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Ἄεoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οι, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οι, disci, carmen Hesiodicum, CLXXXVI.
 Σπειῶ, οὗς, una Nereidum, 245.
 Στερόπης, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στυρμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γός, Oceanitidum προφερεστέρα ἀπασέων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὀκεανού θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινῇ, 776; ἀφθιτος Ὀκεανίνῃ, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αι, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, έως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ός, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus variae descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta : ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυός, S. 255.
 Τάφιοι, οι, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, ώνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὗς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υος, Coeli ac Telluris filia, ἐρατεινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβοάι, άων, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone de-
bellatus, ἀνδρες ἦρωες, S. 19.

Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex,
1016.

Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.

Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathio-
nis, 985.

Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.

Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi
Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτί-
μενον πτολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves
egit, ἱερῇ, 292.

Τιταρῆσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄξος Ἄρης, S.
181.

Τιτῆνες, οἱ, Titanes Cœli filii unde appellati sint, 207;
eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 —
717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814;
ἀγαυοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταγάρριοι, 851;
χθόνιοι, 697; præterea obvii 392, 424, 650, 663, 676, 882.

Τιτυός, Elaræ f., CLXX.

Τλησήνωρ, ορος, Ægypti f., CLXXVI.

Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.

Τρητὸς, mons Nemeæ, 331.

Τρηχίς, ἵνος, Thessaliæ urbs, ubi Ceyx regnavit, quo
Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.

Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶ-
πις, δεινὴ, ἐργεχέδομος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.

Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυβίης, μέ-
γας, 931 seqq.

Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλίγυναικα, O. 653.

Τυνδάρεως, cujus a filiabus qualem pœnam Venus petie-
rit, CXLVI.

Τυρρήνία, regio Italiæ, CCII.

Τυρσηνοί, οἱ, Italiæ populus, sub Agrio, Latino, Tele-
gono regibus, 1016. CXXXIX.

Τυραόνιον, Boeotiæ mons, S. 32.

Τυράων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi,
Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis dra-
conis pater, CXLVII.

Τυφωεύς, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri
descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum,
869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq.,
et in Tartarum dejectus, 868.

Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νόμφοι Χαρίτεσσιν ὅμοιαι, LXVII, ubi earum
nomina; O. 615.

Υἱὸν Ἀερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λῦγρ' εἰδυία,
313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Io-
lai ope, 316 seqq.

Υἱήτος, cujus historia LIII.

Υἱός, Hercules f., pater Euæchmes, CIX.

Υπερβόρεοι, οἱ, populus, CXXXIX.

Υπερίων, ονος, Cœli ac Telluris f., 134; e Thea pater
Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.

Υπεριονίδης, αο, Hyperionis f., Sol, 1011.

Υπέρρας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.

Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur,
κασίγνητος θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habi-
tat, 759; describitur 762.

Υρή, urbs Boeotiæ, Βουρωτή, XLIX, L.

Υσμίναι, αἱ (Prelia), Eridis filia, 228.

Φ.

Φαίδων, οντος, 1) Cephalī et Auroræ f. ἱφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989
seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV,
ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.

Φαισούλη, una Hyadum, LXVII.

Φαιώ, οὐς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.

Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.

Φάσις, ἰδος, δ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab
Argonautis tractus, LVII.

Φέλλος, Melibææ natus, εὐμμελῆς, XCVI.

Φέρουσα, una Nereidum, 248.

Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.

Φίχιον, τὸ, mons Boeotiæ, S. 33.

Φίξ, ἰδός, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, ὀλοή, 326.

Φιλότης, ἦτος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.

Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.

Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur cæci-
tate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam
propulsus, CXXXI.

Φλεγύς, αο, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.

Φόδος, Terror, qualis in Herculis clypeo repræsentatus
fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόδος et Δείμος, Martis et
Veneris filii, 934; Martis comites bellicque socii, 935,
S. 195, 463.

Φοίβη, 1) Cœli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136;
Latonæ et Asteries mater e Cœο, 404 seqq.; avia
Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.

Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100;
ἀπερσεχόμενος, LXXXVII; χρυσότορος, CLXVII; CI,
Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.

Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phineī e Cassiopea,
LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Al-
phesibæa, CXCVI.

Φόνος (Nex), in Herculis scuto repræsentatus, S. 155;
οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.

Φόρβας, αντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.

Φόρκυς, υος et υος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto
pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis
aurea mala custodientis, 333 seqq.

Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I;
quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phi-
neus viam in Scythiam monstravit, LIX.

Φρόντις, ιος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Φυκτεύς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.

Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI,
CXXII, CLXII.

Φύλας, αντος, pater Hippotæ et Therus e Liphele, LIV.

Φυλεύς, ἑως, CLXI, φύλος μακίρεσσι θεοῖσι.

Φωκῆς, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello
eum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάλθυμοι, S. 25.

Φῶκος, Æaci et Psamathe f., 1004.

Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecateus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116;
ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.

Χαίρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν
μένος ἱπποδάμοιο, LIV.

Χαλκίς, ἰδος, ἡ, urbs Eubææ, quam καλλίγυναικα Hesio-
dus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam
in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.

Χάριτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis
et Eurynomes filia, 907 seqq.; quomodo Pandoram
exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII;
pæterea obvise 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.

Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Ja-
sonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit,
1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ορος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσήϊς, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Æaco, δια θεάων, 1003.

Ω.

Ὠγγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανίαι, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.
 Ὠκεανός, Cœli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroides, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖα βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ βροαί, 841; ἱερὸς βόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόβροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυβρείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελήεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.
 Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.
 Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.
 Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.
 Ὠλενος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.
 Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.
 Ὠρίων, ωνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμδριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.